

ഗീവിത്രാദയമജരിഭാഷം ഗന്ധാവലി

സ്ഥാക്കം ഉ.

രാസകീയ

N
2
1157

ക്രൈക്കർ

കെ. സാംബരിവശഭ്രഹ്മികം

പരിശോധിച്ച

മഹാസംഖാമഹിമന്ത്രിഗ്രീഹിണിരതികന്നം മഹാസജ്ജവതിമന്ത്രിക
ക്ലുത്തകം പ്രസിദ്ധപ്രതിഷ്ഠന്ത്.

1157
135
സംഖാമ
ഗ്രഹി

തിയവന്നതുപറഞ്ഞാണ്

സി.വി.സംഘടന സംഖാമന്ത്രിയുടെ സംഗ്രഹിക്കുന്ന

സംഗ്രഹി

SRI CITRODAYAMANJARI BHĀSĀ SERIES.

No. II.

RĀSAKRĪDA

EDITED BY

K. SAMBAŚIVA ŚĀSTRĪ

Curator for the Publication of Oriental Manuscripts.

N 2
1157

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
HIS HIGHNESS THE MAHARAJA OF TRAVANCORE.

1/357a
1/357b
1/357c
1/357d
1/357e
1/357f
1/357g
1/357h
1/357i
1/357j

TRIVANDRUM:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,

1932.

All Rights Reserved]

രീ:

ഗീരുലാവനിപാലമേല്ലിമണിനാ
സംകല്പിചാതീരിവ
ഗീരുലാമുഖനിന്മാ സഹജയാ
ലക്ഷ്മീപറ ച സംഭാവനിഃ
സപാതിജ്ഞാനിരിവാദിഃ സമ്പ്രിഃ-
ഗീരുലാവനാരഃ സപയം
മാത്താണ്യാഗസരോ വിരാജാഃ മഹ-
രജഃ സ രാമാദിഃ.

ഓ.സപദപ്പാർമണിഃ പ്രവാളൈഡി
ഗുരുഭ്രഹ്മാരിണി
ഗീരുലപ്പണിവാന്നിനാവയരോ-
രാശിപ്രകാശാമ്മികാ
ഉത്‌ചല്ലംകുതിപ്രസാധനയു നാ-
മോദോനാദഡഡിബിണ്യിമാ
ഗീരുലാദയമഞ്ഞരി സുമനാം
സവാസപരജ്ഞംഭരാം.

കെ. സാംബൻഡരാഘവൻ.

പ്രസ്താവന.

ഇവിടത്തെ മലയാളംപ്രസിദ്ധികരണംമുറിൽ കൂടകളിൽത്താലുമാണ്. കൂടകളിക്ക് അംഗവാ ആട്ടക്കമ്പമയ്ക്ക് സംസ്കാരത്തിനു പ്രചാരംപ്രാചൃത്യം ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്താണ് ആവിഭാവം എന്നുള്ളത് എത്രലക്ഷ്യത്തിലും സ്വീകൃതകന്ന് ചുരാൻകമകാളി ആയരിച്ചു രഹിച്ചിട്ടുള്ള കൂടകളിക്കാക്ക് അതായും സംസ്കാരംജനമുണ്ടായിൽ അനന്തരപരമായ ശബ്ദാധികാരംവരുവല്ലെന്നും സംസ്കാരത്തിൽനിന്നുമല്ലാതെ, ഏകരാളിക്കു സന്നദ്ധം ദിക്ഷവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പതിനേട്ടമൺഡാഷ്ടേന്റ് പ്രസിദ്ധിക്കേട്ടിട്ടുള്ള തമിഴിനു മാതൃധനാനും ഉണ്ടാക്കിയിലും അദ്ദേഹത്തോന്നും സന്ദർഭത്തിൽ തികഞ്ഞു സംസ്കാരത്തിനും സമർപ്പണങ്ങൾക്കും കൂടാതെ സന്ദേശവൈദികവം സുലഭമല്ലല്ലോ. തമിഴ് കവിയാണെന്നും സപ്താം സമതിച്ചുപോരുന്ന രാമചന്ദ്രതിമം, കണ്ണറുതികരിക്കുന്നതലും പ്രാചീനപ്രഖ്യാനങ്ങളിലും ഇടയ്ക്കിട്ടിട്ടുള്ള കല്പവച്ചു ഉത്തപ്പടികളിൽ തക്കക്കെട്ടനുംപാഠവം സംസ്കാരത്തോവകരി അവാജ്ഞിയമായി കാണുന്നു. ആക്കാഡിമി സംസ്കാരത്തിനും അധികാരിക്കുന്ന കാരം ആശാനക്കാരായി നടന്നവന്നകാലത്താണ് ആട്ടക്കമ്പകളുടെ അന്ത്യാദാരം എന്ന ഫലിക്കുന്നു.

ആട്ടക്കമെ—ആട്ടത്തിൽ കാണുന്ന കൂട, കൂടകളി. കൂടകളിയാണ് കാണുക എന്ന രണ്ടുപേരുകൾക്കും അത്മവിവരങ്ങം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ആദ്യത്തെ നാമധേയയം കൂടകളിയുടെ മധ്യമപദഭോപിസമാസം വന്ന റിപ്പാദ്യം, ആവയ്ക്കര.

രണ്ടാമത്തെത്തലു രണ്ടുപാദം പ്രത്യേകിച്ചുനിന്നും സംജ്ഞാനുപരിതിൽ വ്യവഹരിച്ചുവരുന്നതുമാക്കുന്നു. ഇതിനും ഏറെ ആച്ചുരേതത്തിൽ കൂടയ്ക്കും, രണ്ടാമത്തെത്തതിൽ കൂടിക്കും പ്രായാന്ത്യം അത്മവോധത്തിൽ വന്നാകുട്ടനു എന്നൊരു വിശ്വേഷിപ്പും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. കൂടകളിയാണ് കാണുകയെക്കാം കൂടകളിൽ കാണുന്ന കൂടയ്ക്കും അല്ലെങ്കിട്ടി സ്വാരംസ്വാരം ആട്ടനതിനാൽ ആട്ടക്കമ്പയെന്ന നാമധേയയം ഉചിതത്തരം എന്നതോന്നും. മുൻകാഡങ്ങളിൽ ചില പാട്ടകളും അതിന്തക്കാളികളും അവിടെവിടെ ചില കടിലുകളിൽ ബാധാനിവാരണത്തിനും ശത്രുസംഘരണത്തിനും ഉച്ചാഗ്രപ്പിക്കുന്നതിലും

യിൽ കാളിക്രമികളുടെയും മറ്റും വേഷങ്ങൾക്കുടി നടന്നവനിൽനാം എക്കിലും അവയെയാണും വിദ്യപജ്ഞനാസമത്തായ പ്രസ്ഥാന ത്തിലും ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിലും അതുകൊണ്ടുയാൽ സംബന്ധിച്ചു തട്ടെ രംഗാഖാവെത്തിനു പത്രാപ്പുമായിത്തന്നില്ല. രജകീയസഭയ്ക്കു കളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അവവശ്രൂഷിച്ച യോഗ്യതകൾ ഇല്ലാത്തതായിരുന്നു. ലോകോത്തരമുണ്ടാക്കാനുകൂടാനുള്ള കീർത്തിപ്പേട്ട് രാമാ ദിക്ഷാധിക്ഷായ ഉത്തമനാശകവാദം ചാത്രക്കുളെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള മുണ്ടാക്കാനും ഗ്രഹിക്കവാൻ പോരായിരുന്നു. അതിനാൽ രാമനാട്ടം എന്നപേരിൽ അതരംഭിച്ചുപ്പേരും കാണാനുത്തിരിക്കിൽക്കൂടി അന്നേകം ആട്ടക്കമടക്കം സംഗ്രഹിതസാഹിത്യങ്ങൾ വേഗത്തു മയ്യരുത്തരമായ ഹാനകരസമായി സമപ്പിക്കപ്പെട്ടവാണ് ഇടയാറി. ഇല്ല തരതിലുള്ള ആട്ടക്കമടക്കുള്ളടടി അവവശ്രൂവും അവവിശ്വാസവും ഉപയോഗവും അറിഞ്ഞു ഇന്നും സംജ്ഞയായ മഹാശാരം അതരിച്ചുപോരാനും. ഇടയ്ക്കും ഒരു കൊല്ലുമായി ചുഡാക്കണം ശരത്തനിനും തെങ്കെത്തരെ പ്രാണത്താഴക്കിയനു. ചില ആമീഴരാജക്കാരുടെ പ്രവേശനത്തോടുകൂടി അബ്ദ്യാസദൈഗക്കുള്ളായ കേരളീയർ കമകളികളുടെ കമദ്യോദ്ധും വിട്ടപോയമടക്കിൽ സ്ഥിരകളിലും, തില്ലപ്പാശാനത്തിലും, ഇടകളിലും, മോട്ടിക്കളിലും തേരിച്ചുപോയി എന്നതനെ പറയാം. സമൃദ്ധതനുകൂലമണിപ്രവാളരാത്രിയിൽ തജ്ജിമചെച്ചു തമിഴ്നാട്ടും താരിയിൽ തജ്ജിമചെച്ചു തമിഴ്നാട്ടും താരിയിൽ രംഗപ്രവേശം തുടങ്കക്കുള്ളചെച്ചു. കേരളത്തിലെ അന്നേകം ശക്കരളകളും ഉത്തരികളും തമിഴക്കാരുടെ വേഷത്തിലുമായി, ഇതുജുമായാൽ പിന്നെയുണ്ടാവിണ്ടും ചില്ലാപ്പുച്ചിരായി അവ മുന്നുനാംചെച്ചു രംഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ദമയന്തരയെ കാണി വാനാളുകൾ ആകുക? ചുത്തകത്തിൽ ആട്ടക്കമട അബ്ദ്യാസിക്കുമെന്ന നിലയിച്ചായി. എന്നാൽ കാലത്തിനുതക്കു കൊലം എന്നാൽ തിരിക്കു ഇതാ ആട്ടക്കമടകൾ പരിജ്ഞരിച്ച ചില സംക്രമണാർ അവ യുടെ ഉന്നമനത്തിനു ഉല്പമിക്കുന്നു. മഹാകവി വള്ളതേരളും മറ്റും റംഗാഖാവും സ്ഥാപിച്ച കേരളകലാമണ്ഡലത്തിലെ പ്രശ്നം ആദ്യം അദ്യാഖാവും കാലത്തിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാമായാലും അങ്ങനെ തിരിക്കു ഇന്നും ചില കമകളികൾ എത്തന്നീമുഖിയങ്ങളായും ദിംബവിശിശ്വാ. എത്തായാലും തീർഘലസത്രന്ത്യായത്തിൽ ലക്ഷ്യനാജ്ഞാം ലക്ഷ്യങ്ങളും രക്ഷിക്കേണ്ടതാവശ്രൂമാണെന്നു പറയുണ്ട്

തില്ലപ്പോ. ഇതുയുംകൊണ്ട് കമകളിപ്പിക്കുന്നതെട പ്രസിദ്ധീകരണം എന്നും സഹായം സഹസ്രാവകവർഗ്ഗികരണവിചാരണാം. സിലിക്കണ.

“ഉത്തപ്പസ്വത്തേസ്തി മര കോട്ട ചാ ഗമാനയമ്മ
കാലോ ശ്രദ്ധയംനിരവധിവിഷലാ ച പുമ്പീ”

എന്ന മഹാകവി ശ്രീവൈശ്വരൻ സമാധാനപ്പട്ടിക്കളുൽ പ്രസ്തുത തതിൽ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു:

പ്രത്യുത്ഥായ കമകളിയുടെ നാട്യയോ ‘രാസകുറിഡ ഏ
നാകനു. നാമശയയംതന്നെ കമാവിഷയമായ വസ്തുസ്വത്തു
ഖനനതാണുന്ന വ്യക്തപ്പെട്ടതുന്നു. ഭാഗവതം ദശമത്തിലെ
ആജ്ഞാവിഷകളിൽ ഒവ്വൊരു നേന്മാൻ ‘രാസകുറിഡ’. ഇതിന്റെ
കത്താവു് അതുണ്ടാണു വിശദപ്പെട്ടത്തിപ്പറയുവാൻ ഉറപ്പായ
തെളിവുകൾ കാണണ്നില്ല. ശദ്വാപ്പുഡിവ്യാനനാരം ശ്രീആജ്ഞാനെ
ഗോപികമാർ സ്ത്രിച്ചതായു് പറയുന്നു:

“മഹത്പാ വേശാഖനപതിശംഖകിശം ശദ്വാപ്പചൂഡം

മഹത്പാ രത്നം ശിരസി ലസ്തം തസ്മൈ ദത്തപാഗ്രജായ
സംശ്രൂതാനാമസ്തുതരിപ്പണാ ഗോപകാനാം കദമ്പമേംബു

സദനതാഖേണാ: (സ്ത്രീവുംസ്ത്രിവും)മിശ്രഭാവാരി നാരായണീയം.”

—३०० ८२—

മുന്നീ പദ്ധതിലെ ‘നാരായണീയം’ എന്നപേരം ‘ദേഹാ നാ
രയണീയം’ എന്ന മെല്ലത്തുർ ഭക്തിരിപ്പുടു് നാരായണീയപ്പു
ഖവന്നാവസ്ഥാനതിൽ പരഞ്ഞിട്ടുള്ള തുപോലെ ‘നാരായണൻ
എന്നും’ കർത്തുനാമയേയെത്തെ സ്ഥാപിപ്പിക്കാൻകുടി സങ്കല്പ
ചിട്ടുള്ളതിനുകൂടിൽ സവ്മാ ഭഗവത്സ്നേഹത്തിൽ പരിണാ
മിക്കണ്ണ ഇത് ‘രാസകുറിഡ’യുടെ കത്താവു് തെ ‘നാരായണ’നാമ
യേയന്നായിരിക്കുന്നും എന്നുംയിക്കവാൻ തരമുണ്ട്.

“ഭാസാ : ചപ്രാഭിരാമൻ മുഖസകലകളാം -

കേളിലാളിത്രശാലി

വ്യാസഗ്രീനാരാദാദിജമുനിജ്ഞഹതാ-

സേവിതൻ ദേവദേവൻ

ഹാസകുറിഭാസമാനാനന്നസരസിത്രഹനൻ

ദേവനാനന്ദസ്തുതാർജ്ജി

രാസകുറിഡസജ്ജനാംനാട്ടിപ്പു താസക്രാംസ്തു

സങ്കലനാ പ്രശ്നാജ്ഞക്ഷയൻ.”

എന്നുള്ള ‘അതിശ്വചരിതംമണിപ്രവാള’കാവ്യത്താലേ അഞ്ചും സർപ്പത്തിന്റെ അവസാനദ്രോക്കവും,

“ഭാസാ വിശ്രപം വിശ്രക്ഷണ കളിക്രമതി തെളിവേ-

രന മുഖാവനാനേന്ത

വാഗസന്തിചൃതപ്രജ്ഞാസവസുരഭിസമി—

രാതികാനേന്ത വസനേന്ത

വ്യാസത്രിനാരഭേദ്രാഭികസകലജന—

ഔദിക്രമാനന്ദനുലം

രാസക്രീഡയൈജ്ഞാതവൈട്ടിതു രജനിമുഖേ

രാധിക്രമാധാരാർ.”

എന്നീ രാസക്രീഡയയിലെ അത്ഭുദ്രോക്കവും ഏകദ്ദൂഢയയായിക്കാം സാന്നിധിതിക്കം, വിശിഷ്ട ഭാസാ, വ്യാസത്രിനാരഭ, രാസ ക്രീഡയൈജ്ഞാതവൈട്ടിതു എന്നീ പദങ്ങളുടെ അഭിനന്ധനകാണ്ടം, മണിപ്രവാളത്തിന്റെയും കമകളിയുടെയും കത്താവൊരാളായി റിക്കണം എന്ന പത്രാലോചിക്രവാൻ അവകാശമുണ്ട്. ഈ തിതിക്ക മണിപ്രവാളകത്താവു സൗഖ്യസില്ലനായ ‘കഞ്ചൻനമ്പ്പു’ രാബനന്മാർ ഒരു സമതം പരന്നിരിക്കയാൽ ഈ അടുക്കമെയും അഭ്രമഹത്തിന്റെതായിരിക്കണം എന്ന വന്നകുട്ടനാ. എന്നാൽ ‘കഞ്ചൻ’ എന്നുള്ളപേരിന്തകവിയാം ‘തുജ്ജൻ’ എന്നായിരിക്കണം അഭ്രമഹത്തിന്റെ അഭിധാനമെങ്കിൽ ഉഫഹിച്ചപോലുള്ള ‘നാരാധണ’നാമദേയയം ദോജിക്കാതെ വരുന്നു. ഫലിതരസപ്രധാനവും വ്യാജനിശാഖയുള്ളവുമായ ഘടനാചുതുത്യം ശ്രദ്ധവേം ഭാരസരസമായ മണിപ്രവർഷിത്തിൽ കുഞ്ചായുംയാൽ ത്രിശ്വചരിതകാവ്യംതന്നെ കഞ്ചൻനമ്പ്പുരാത്രേതമല്ലെന്നും, ഉത്തമപണ്ഡിതനാം ഉദയമ ചൊക്കവിയുമായ രാമപാണിവാദനായിരിക്കാം അതിന്റെ അത്താവെന്നം, വിമർശകമാക്കും ഒരു വിചിന്തനനാസംഖിയിൽ ഉൾപ്പെടെനും ചുരുക്കമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ത്രിശ്വചരിതത്തിന്റെയും രാസക്രീഡയുടെയും കത്താവും രാജാഭാഗന്നുള്ള അഭ്രമഹത്തിൽ, രാമപാണിവാദന രാസക്രീഡയുടെ കർത്തൃത്പം ഏക്കൂദ്ധേബാദം വീണ്ടും നാരാധ നന്നാമത്തിന്റെ അസാംഗത്യം പരിധരിക്കേണ്ടതായിത്തന്നെ ഫലാഖിക്കുന്നു. ഫലക്ക കമകളിയിലേ ദ്രോകത്തിൽ ഘടകക്കർ മുഹമ്മദ് മുഹമ്മദ് മുഹമ്മദ് മുഹമ്മദ്

ചുക്കേവാൻ മരനാമന്നു നാരായണംട്ടപാദങ്ങൾ സൃഷ്ടിയിൽ വിലിപ്പിക്കാമെന്നൊരു വിശ്വേഷഭാണ്ട് മരനാമ നെക്കിച്ചുള്ള സ്നേഹത്വം ഭഗവത്പരമാണി നയിച്ച തുതാത്മത ക്രാതുന്നതായി ‘നാരായണിയസ്നേഹം’ എന്ന ഭാഗത്തിനു പ്രയോജനം പറയാവുന്നതാണ്സ്നേഹം. പ്രകൃതത്തിൽ രണ്ട് നാരായണന്മ വേണം. ഒന്ന് സ്നേഹനിയന്നായ ഭഗവാൻ അനീതുജ്ഞനം രഭാമത്തെത്തു കത്താവോ വേറേ എത്തെങ്കിലും ദരാളോ ആകയിരിക്കണം. രഭാമത്തെത്തു അത്യർ കവിസങ്കല്പ ചിഷ്യമല്ലെന്നു നിന്ന് യുജന്നതു സഹാദിസമതമാകയില്ല. സ്വപ്നം നാരായണനായ അനീതുജ്ഞൻ നാരായണിയസ്നേഹത്താൽ ഉദാഹരിക്കുമ്പുട്ട് എന്ന വിചാരിക്കുന്നതു ക്ഷോഭക്ഷമമല്ലെന്നതെന്നയഥ്യ വ്യത്യവുമാകണ. ഇന്തിര പബ്ലിക്കേറ്ററുകൾക്കിനും രാമപാണിവാദാർ പേരിൽ തണ്ടപ്പുതമാറിപ്പിടിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കമ വിസ്തരണായമല്ലോ. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഇന്ത്യാടക്കമടയാള കർത്തൃത്വം ഉറപ്പിച്ചുപതിക്കുന്നതിന് ഒരു കണ്ണട്ടുള്ള കഴിച്ചതിനാണേഷം നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളാം.

മഹാകവി അനീമാൻ പരമേശ്വരനും അവർക്കും ഇപ്പു കാരം അഭിപ്രാധാപ്പുട്ടുണ്ട്. , ഇതു കൂടുകളി കാഞ്ചൻനമ്പ്പുരാത്തേ താണ്. ഇത് ദിവസതെത്തു അത്രക്കാടകളുടെക്കുട്ടത്തിൽചേരുന്നു എ സിലബപ്പുട്ടത്തിട്ടുള്ള ശരം ബാരവയവും ധാലാഴിമടനവും’ അഞ്ചു ഘട്ടിനേറുത്തെന്നു. പാംഗഴിമമനും രാശപരാത്രു തുജ്ജവാരിയത്തേതെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. നവ്യിയാത്തേതെന്നു പരക്കു സമമതമുള്ള ശര്മ്മബാരവയത്തിൽ എന്നതുപോലെ:—

“നമ്പന്നന്ന! നയനാന്ന! സുന്ദരനന്ന! വദേശ്”
എന്ന ടാഡം ധാലാഴിമമനത്തിലും ഉണ്ട്.

“വിതരരു ഭവതാം മദ്ദഗളും ശാർഖ്ദഗയന്പാ”
എന്ന ധാലാഴിമമനവും,

“വിതരരു വിചുലം വോ മദ്ദഗളും ശാർഖ്ദഗയന്പാ”
എന്ന രാസക്രീഡയയും അവസാനിക്കുന്നതു നോക്കുക. രാജരാജുവമും കൊച്ചുകോയിത്തന്നുരാം (കീളിമാന്തുക) തിരുന്നല്ലെക്കാണ്ട് വേറേ ഒരു രാസക്രീഡ രഹിച്ചിട്ടണ്ട് അതു് ലതിയ്ക്കാനാം ദിനമംഡം”

ഈ അഭിപ്രായം കമ്മിറെ ക്കുവന്നനൃത്യങ്ങളാണെന്നും സ്ഥാപിച്ചതായി സിലവത്തകരിച്ചുകൊണ്ട് സാദ്ധ്യമുഖ്യമായ കാരണം പാലാഴിമമന്ദിരം തൽപ്പാരാ ‘രാസകൃഡയും’ നൃത്യങ്ങൾ താണ്ടണ്ടുള്ള നിചയിലാണു കാണുന്നതു്.

രേ. ദിവസതെത്ത് ആട്ടക്കമെറിൽ, എന്നു തലക്കെട്ടിൽ എന്നും, റി. റൈഡ്യൂർ അവക്കം പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യിക്കുട മുപ്പും ചേത്തിരിക്കുന്നു: ലിസ്റ്റിൽ പാലാഴിമമന്ദിരം ഉണ്ടുകുണ്ടിയതാരാണെന്നു നിശ്ചയമില്ലെന്നും പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു: ഇതു് വിചാരങ്ങളും സഹിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകാണു് തരംബില്ല. ഗ്രന്ഥത്തിനകമേം പ്രവേശിക്കാതെയുള്ള ഈ വിധി മുൻകച്ചാണും അഭ്യർത്ഥനാലും മിസ്റ്റർ. പരമേശ്വരരാജും അഭിപ്രായപ്രാഥം സ്നേഹത്താലും അഭാവമിരപ്പേട്ടുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു:

ഒരു കമ്പകളിയുണ്ടാകുന്നും എന്നു് വിചാരിക്കുന്നോടുന്നു കമ്പാവന്നുത്തിനു യോജിപ്പിണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ചിലപ്പുള്ള,

കത്തി, കരി, താടി മുതലായ വേഷങ്ങളും അംകമകളിച്ചുടിയും വയ്ക്കതക്കുന്നും കലാശങ്ങളും കൂടിയാണി.

പ്രിക്കണ്ണമെന്നു മിക്കവാറും ഗ്രന്ഥകത്താക്കണാക്കു് അഭിനിവേശം കടന്നാക്കുന്നു. അതുകൂം അതില്ലെങ്കിൽ അരബാരായും കമ്പകളിയാക്കില്ലെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു ഷോകനാതായി തോന്നുന്നു: എത്തുക്കിലും ദൈത്യരം യഥാത്മിന്നുറ ചടങ്ങു കൂടിയേ. തീരു. രാസകൃഡയും എന്നതു് രാസം ആക്കന്ന കീഴ്സയാക്കാം. രാസം എന്നവച്ചുണ്ടു്:

‘രാസകൃഡയാം, രംബോനാമ ബഹുനാത്കീയുണ്ടാണ മുത്ര-വിശ്രഷ്ടും കൂഡിയാം’ എന്നുള്ള ശ്രീയരസപാഥികളുടെ, വിവരങ്ങാണകൊണ്ട്, അങ്ങനെക്കും നാത്കീമാരായ സൂര്യരിക്കും ചേന്നുള്ള നാത്കമാണെന്നും വരുന്നു. രാസലക്ഷ്യം മരുഭാര ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലപ്പാരു കിണ്ണുന്നു—

‘നാത്കമുഹീനകണ്ണും—

മന്മുഹുരതകരാത്രിയാം

നാത്കീനാം ഭവേദാന്താ

മണ്ഡലിന്ത്രയ നാതനം.’

ഇന്നവിയത്തിലുള്ള രാസകൃഡയാവണ്ണന്തിനു ഭഗവത്പ്രാഖ്യാതരവായ കൂഡിയരസപാഥികൾ,

“**മുഹമാദിജയസംഗ്രഹം—**
ചപ്പക്കവപ്പേപ്പുമാ
ജയതി ശ്രീചതിശ്ചേപി—
രാസമണ്ഡലമണ്ഡനം.”

എന്തോടു കാരികയാണ് മുഹമാദികളെ ജയിക്കാവുള്ള അവഹങ്കാരം കുററി ലോകേക്കവവിരന്നായിരുന്നീൻ കൂദപ്പും സ്ഥലം ശമി ദ്വികയാണെ പാത്രമികമായ ഫലം ഒരു റിഖു കിരണം. മുഖ രാസകൃഡിശയ്യും മുലഭാഗവത്തിൽ ഒൺ—നൈ. വരെ അവയെയും യായം മാത്രമാണ് ഉപഭോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവയിൽ:

ര എം ... ശ്രീഡേശ്വരി, ചക്രവർത്തി, വേണുഗാനം, ഗോപി മാരാട, അരുന്ദമനം, ഉപദേശം, താത്പതി, ഗോപിമാരപമരണാത്മിനായി, അനന്തരലൂപം,

ര ൦ ... ഗോപികാനതാപം, രൂക്ഷലതാദിക്കളോടു ഗ്രവാനെ മരിച്ചിട്ടുള്ള അനന്തപശ്ചാം, അതിൽ ഒരു ഗോപികയോടു(രാധയോടു)കൂടി ശ്രീഡേശ്വരി മുമഗ്രഹി, അവളുടെയു മാപവഹരണത്തിനായി അനന്തരലൂപം, അവളും മറ്റൊരു ഗോപി മാരം തക്കിൽ കാണാക, കാളിസീപുളിനത്തിൽ മേളുന്നം, ശാന്തം,

ര ൩ ... ഗോപികാഗ്രിതം,

ര ൪ ... കാളിസീപുളിനത്തിൽ ശ്രീകൃഷ്ണ ശ്രീ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഗോപിമാരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുക,

ര ൫ ... ഓരോ ഗോപിമാർക്കും ഓരോ കൃഷ്ണനായി വേഖി തുളി ശ്രവാന്നരു രാസകൃഡിശയമ്പുത്തിക്കുമാണും, ഗോപിമാരാടു സപ്രഹരിപ്പു വേശം,

എന്നീ വിഷയങ്ങളാണു പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഇവയാണു രാസകൃഡിശമാബന്ധയത്തിലേ ഉച്ചിതങ്ങളായ ഉപാദാനങ്ങൾ മുണ്ടാക്കാൻ.

ഇപ്പോൾ ഇതിക്കേ വസ്തുസ്ഥിതിയിൽനിന്നും വളരെ ഏകാനം വൃത്തിമലിച്ചിട്ടിക്കൊണ്ടില്ലെങ്കിലും ടെവിൽ ഒരു ശമ്ഭവരവയ അസ്ഥാവം പ്രത്യേകാംസകൃഡിശയുടെ കത്താവിനം തച്ചിക്കാണ്ടിവന്നതായി കാണാനുള്ള മുൻചെവാനു തത്തപ്പത്തെ ഉഭാഹരിക്കുന്നു.

കിളിമാന്തു കൊച്ചുകോയിത്തന്നുരാൻ തിരുമന്ത്രിലെ
എതിയരയി മററാൽ രാസകൂർഡിയാകമടക്കി ഒരു-ഭിവസത്തെ
ആട്ടകമടക്കിടെ കുട്ടത്തിൽ എസ്. റി. റെഡ്യുൾ
അവർക്കുടെ വകയായി അച്ചടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിലെ കമാ
ബന്ധം ഇരു കണക്കാണിലോനം അല്ല. വദനദ്ദോക്കണ്ണം കഴി
ഞ്ഞു് ആത്മത്രേത പുറപ്പാട്ടതനെ—

“ഓരാവിസ്ത്രിയുമണാഭിപ്പുജിതനാജി-
ത്രീഭാമഭവൈപ്പു പ്രിയൈ-
സ്സാന്തഃം മുജസുന്നിജനയദോ-
ഭാന്നദസനായക്കി
ഗോപുരേന്നുഹ നാഭയൻ ഭരിക്കാം
വുദാവനേ സഖ്യരൻ
മുപ്പുദാരകപാഥനോദ്ധരതമനാ
രേമേ സരാം സുവം.”

എന്നാക്കണ.

പ്രസ്തുതകമകളിയുടെ ആരംഭം.—

“രാസകൂർഡിയജ്ഞാനവൈക്കിം രജനാട്ടവേ
രാധാകൃഷ്ണവന്നാർ.”

എന്ന വസ്തുനിങ്ക്കുംപുരസ്സ ശമാണം.

ഈതു “രാധാമാധവദേഹാംഗനി യമുനാ—
കുലേ രഹിക്കേണ്ടയാം.”

എന്നാളും ജയദേവക്ഷ്മായയിൽ കാഞ്ഞമുവേന പ്രതിബിംബിച്ച
തായി തോന്നാം.

തിരുമന്ത്രിലെ രാജീവകിൽ ഒരു ഗോവല്ലംനാലാം
രവും ദേവേന്നുഭാവമുണ്ടും ശ്രദ്ധവച്ചുഡിസോഡരിയായ ഒരു
യക്ഷിയുടെ പുറപ്പാട്ടം

“കുത്പാ യക്ഷിം തദരം കപിതാം
കുത്രവക്കേഷാജനാണാം.”

എന്നീവിധം അവച്ചുടെ കമ്പനാസാക്ഷിച്ചുവും ആയി ഒരു സമീര
പൂരം കഴിഞ്ഞതിനാദേശം

“അമ ശ്രീ കഥാചിംഗാത്മസഹത-
പ്രജവനിതാജനവാഞ്ഛിതം വിധാനും
അധിരജനി ഇദാ കളിക്കന്നും-
പളിനമിൽക്കൊ മുന്തീം ജോഗ ആക്കണം.”

എന്ന റാസകുടിയെല്ല ഉപകുലിഷകയും അധികവിജ്ഞംങ്ങൾക്കും—

“കാരണാക്കാർമ്മണിഖ്രിഡാദ നടവി-
ബലാദാരാക്കുള്ളിനടവേഷം
വള്ളിതുമഞ്ചേശം, പണിയതിവിശേഷം,
തങ്ങണിജനസ്തുതമമു കമമിവ കമിപ്പുവാഴ
വലകളിത്രടൻ ബഹുലോഹം
മഹാസ്താം സന്ധാസ്താപ്പുണ്ടാം സൗഖ്യപ്പു-
വാസ്യാധനാക്കരതിഭേദം,
കൃതമണിതനാം, സമജനി വിജനാം,
പരമരസജ്ജലധിഷ്ഠിത വിശ്വവർ മന്ദിരക്കന
സകലമച്ചി നിജപരവിഭേദം.”

എന്നീ തിതിയിൽ ഉപസംഹാരിക്കയുംചെയ്യുന്ന. ഒട്ടവിൽ ‘സുദിക്കന’നാമധ്യയനായ കിന്നാരണ്ട് സപ്പ്‌വേഷമാഞ്ചുള്ള ഘറപ്പാടം
ഭഗവാനാഭിഷ്ട സംശയവും പൂർവ്വാവശിഷ്ടമായി ശഞ്ചവച്ചുഡി
സദോദരിയുടെയും ശഞ്ചപ്പാടും ശഞ്ചവാദിയും ശഞ്ചവ
ചൂഡിവയ്ക്കും ബലഭദ്രനാഭിഷ്ട മംഗളപ്രത്യംഗക്കരണം കുമ
കളും പൂണ്ണമാകുന്ന. മുന്നംചീനം സമരാരമ്പവിജയങ്ങളാൽ
സന്ധിതമായ ഇതിൽ റാസകുടിയ ഇടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന. ഏ
നാൽ കാകാക്കിന്നുണ്ടെന്ന റാസകുടിഡാനും ഉദയതു സംകുലി
സ്ഥിക്കാൻ തന്മാരുത്തിനാൽ അതാല്ലുമാണെങ്കിലും ഉപകാരത്തിൽ
വലിപ്പം ആട്ടനാതായി വേണ്ടെങ്കിൽ വിമർശിക്കാൻ വച്ചിയുണ്ട്.
പുതുതമായ റാസകുടിയിലെ പദ്മണാഥം പദ്മാംബും എടന
കളും അതുന്നതസഹായങ്ങളായി സഹാദിഷ്ടമായുടെ എല്ലം ആക
ഷിക്കുന്ന ഇന്നരുത്തിന്റെ അനുഭവംബന്നും ഉത്തമസാക്ഷിയാക
യാൽ വാസ്തവികമാനിപ്പിലും എക്കിലും ചുഡാക്കരതിൽ നേരണ്ടിലാഗം
പുരുതുകം മാത്രതാസപ്രയോഗവുംബന്നും റാണിക്കാനായി ഉണ്ടാ
ക്കുമ്പാക്കാം—

“ବ୍ୟୁଧିଜଗବନ୍ଦେଶ୍ଵରିଲାଗୁଡ଼ିଯାଙ୍କ
କାମରୂପଚଷ୍ଟରୀ-
ପ୍ଲୁବାହିତକାହିଁକଷଣାନୀତିକଷ-
ଣେନ ନିବିଲୋପେରନ୍
ଇଷ୍ଟୁବ୍ୟାଳୀରରଲୁ ମେରାଥୁତତୁଲ୍ୟ-
ମାକିନ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଦୁଃଖ
ବ୍ୟୁଧିଜାନ୍ତ ମାସି କିଲ୍ପକାମଲପଦ୍ମ-
ପକ୍ଷଜୀବିଲୋପନା.”

(୫୦ ୧)

“ଶାକକଷଣ୍ଠଯିଶ୍ଵର ବୀଣାବିନୋଦଙ୍କ
ମେରା ଶୀତପ୍ରତ୍ୟୋଗିତାଙ୍କୁ,
ପାଦ ବରାକିଯୁଏ ପଞ୍ଚବରାକିଯୁ
ପାଦିଯୁମାଟିଯୁମାନାନ୍ତିଶ୍ଵର;
ପାଦିରକଷାର୍ଥକମଣିଶତାଙ୍କ
ମୋଟିକରିକୁଟିନ ମୋହିନୀମାନ,
କଲ୍ପକପୁଷ୍ପଜରି କୋଣାରକୀରଣୀରାକୁ
କେଲ୍ପାଟ ମାଲକର କେଟ୍ଟି ଦେଲ୍ଲୟ
ନାନକମାରରେର ପେଲିତାତିତଥି-
ତନିଲ ଚୋରିଯୁଗ ଦେବଗ୍ରୀକଂ
କାରାଯଣାରର ଶ୍ରୀପାତ୍ରର କଣଙ୍କ
ମାରା ନାନିଯୁଗକ ମୁଖେ ଦେଖନ.
ଶ୍ରୀରାମ! ଶେବାବିଜ! ଭାମୋଦରାନନ୍ଦ!
କାରାଯଣ! ଶୁଣ୍ଡ! ପାତ୍ର ମାନ.”

(୫୦ ୨ ୩)

“କରଣେତାତରଣରାମ ମରଣେତାଜ ଶୁଣ୍ଡଙ୍କ
ପରଣେତାଜ ବାହ୍ୟ ନୀରଣେତାଜ ମୋତାଙ୍କ
ସୁବିତ୍ର ସମିତ୍ର ହମିତ୍ର ବ୍ୟାପିତ୍ର
କଳିତ୍ର ପଞ୍ଚତ୍ର ବ୍ୟୁଦ୍ଧବଲ୍ଲୋବ.”

(୫୦ ୨ ୪)

ବ୍ୟାପ୍ରତିଷ୍ଠତ୍ରା ଶ୍ରୀପାତ୍ରରରସତରଙ୍ଗେଶ୍ଵରମାତ୍ୟ ରାଜକେତ୍ରୀ
ଭାବତିତିଲ ଆବରାମନମାନ କମାଚିଷ୍ଯାଂ ଶ୍ରୀକିଲ୍ପଂ ପାତ୍ର
ଭାତମ୍ଭୁତ୍ତିଯ ଯ ନିର୍ମୂତିପରମାଣେ ହ୍ରୀ ରାଜକ୍ରିୟାଯେଣାମୁକ୍ତ
ବ୍ୟାପ୍ରତିଷ୍ଠତ୍ରା ରାଜକ୍ରିୟାକାଙ୍କ୍ଷା ହୁଅକରିବ ଗୁରୁତବରେ

കുന്നിയിൽക്കൂട്. ഒരവാനെന്നൊന്ത് അന്നേനും ദേഹപ്രിഭാദോട്
അണിപ്പിച്ചു മോട്ടിച്ചു സ്വിപ്പിക്കുന്നതുമനിൽ ആളുമാലും ആലിം
ഗനാടിവിഷയലൂത്തിനുകളിം ടെവിൽ ‘പശ്മസന്ധി’യെന്ന
ഡോപിയെ പ്രബേശപ്പെട്ടിച്ചു പരമാനൗണ്ടുപോരായ പരിനോ
ഷാഖിവാശവും എടപ്പിളിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കു.

“കുപ്പൻ—”

പദ മഹന്യി! നിശ്ചറ കാമം
പരിപ്പിനോടെ ചൊന്നാലും നീ.

ഡോപി—

പശ്മമനാട്! നീ താനെങ്കാൽ
പരിത്താശിച്ചിട്ടിരുന്നോ എന്തും!”

(എം റു ०)

ഖുവിഡത്തെ പദമഹന്യിപദമനാഭവേദങ്ങളിടെ സപാരസ്യം വേ
ശാനികളും സഹിതയൽക്കു പ്രത്യുകാണിമാനത്തിനവകാശമുണ്ട്
തണ്ട്

ഈ തയ്യം നീതുപണംകൊണ്ടു പ്രബേശത്തിനും സാഹി
തുമഹിമ വ്യക്താക്കന്ന. ഏതായാലും ഇംഗ്ലീഷിനി ഭന്നാന്തരം
കമകളിൽ പ്രകാശമുണ്ടെന്നതിനുണ്ട് യോഗത്തെ സാംഖ്യാനം
പ്രഥമസിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ‘രാസകൃംഡി’യെ രാമിക്കജനസമക്ഷം
സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്ന.

ഈ കമകളിടുടെ പ്രസിദ്ധികരണത്തിന് അവവുംബ
കായ മാതൃക കോട്ടയം കടമാളുൾ ചെവപകളുംഭിംഗിൽ
മുഹമ്മദി നാരാധാരൻ മിത്രന്നന്നുരിയവർകളിടെ വകുാക
നു. താളിയോലഗ്രന്ഥം തിരിച്ചു നാഡുച്ചുപോകയാൽ കാലപ്പു
ഞ്ചം നിബ്ലായിക്കാൻ തരമില്ല ടി. നാരാധാരൻ മിത്രന്നന്ന
നും അവർകളിടെ ഗ്രന്ഥസമർപ്പണംകൊണ്ടുള്ള സഹായത്തെ
സംഭരം അന്നന്നുരിച്ചുകൊള്ളുന്ന.

രിബന്നുചുറ്റം,
മര-മര-മര-മര-

{ ഉമി. സംബന്ധിവാസ്ത്വി,
കൃംഗരൻ.

രാസ കൃഷ്ണ

(കമകളി)

ഓസാ വിരപവിള്ളക്കം കളിൻമതി തെളിവേ-
 ദന മുദ്രാവനാനേ
 വാസനീചൃതപ്പഞ്ചാസവസ്ത്രഭിസമീ-
 രാത്രികാനേ വസന്ന
 വ്യാസത്രിനാരഭദ്രാഡികസകലജന-
 അദിക്ഷമാനദൈലം
 രാസക്രീഡയേജാദബേദ്ധിത്ര രജനിനുവേ
 രാധികാമാധവനാർ.

[ഉത്തരാട്ടി എക്സാമിനേഷൻ]

രാധികാസമിതനായ രാജീവനയന്ന്
 മാധവൻ മധുരശിലൻ മാധാഗോപാകാരൻ
 മത്ത് ജ്ഞാലവദനചദ്രൻ മഹമാഭിരാമൻ
 അഞ്ജനാഭൻ കഞ്ജനാഭനാനദസ്പത്രചൻ
 പീലിക്കാർക്കുന്നലും നല്ല പീതമാം ഭക്തലും
 മാലിക തൃളസീമാല വനമാല ഏഴ്സ്തും
 കക്കണം വലയം കാഞ്ചി കികിണികലാപം
 തക്കപ്പൂർക്കടകക്കാളിൽ താമരമാലയും;
 വേണ്വാദി വാസുദേവൻ മുദ്രാരണ്യേ രമേ
 വാണി രാസക്രീഡാലോലൻ വാരണാഗംഡീരാൻ.

കാളിപ്പീപ്പളിനേ കളിച്ച മതവീ
 കാവ്യന്നനം രാധയും
 ശ്രീതൃപ്തിപൊട്ട കേളികഞ്ജങ്ങവാന
 മുദ്രാവദന ചാവദന;
 രാകാചദ്രനിച്ചയൻ സമദ്ദേ
 രാജീവനാഭൻ മുദ്ര
 രാധാ ടാണിതും കക്കണം കലച നു
 മെല്ലുന ചു റല്ലിടിനാൻ.

അരീഴ്ത്തിന് സാധ്യങ്ങൾ:—

[തോടി എക്കുതാളം]

വണ്ണാർപ്പുക്കുമ്പിമാർമ്മണി കണ്ണകൊടുക്ക നീ രാദ്യ!

കണ്ണാലും കുറം ചാരയമുന്നാതടവനമധുനാ ബാലേ!

വണ്ണാർ കുള്ളത്ര ചടങ്ങവലജ്ഞഭൂം ... മുടി

തണ്ണത്ത കേശമല്ലജലജ്ഞഭൂം ... മധു

മണ്ണത്ത പുമലൻകലജ്ഞഭൂം

ആക്കിന കയിൽനാം ശ്രോഹനമാകിന റസഭേദം നല്ലോര

കേക്കികള്ളതിമോംപുണ്ണിമ കേവലമവിഷാം ... കേക്കാ-

കാളകളുന മുച്ചപാടിയും കനിവിനോട് പുനരൂടിയും

കാനനമലൻകലവാടിയും കയതി വിരവിലുടനോടിയും

മംഡനിലനം ചടങ്ങവിമിതന്നിൽ നിന്നിമ വീശിട്ടന.

സുദരി! വന്നാലും നീ നജികലന്നാലും നീ

സുരഖിപരിമളവുമിയലുമിവിടെ നവ-

സുരന്മുഖമവിഭാഗചിത്രുപരി മമ

(വണ്ണാർ)

കളിനജാതടവനാന്തരം ... മുന്ന

കജ്ഞിപ്പുതിന്നതിമനോഹരം; നന്നായു

തെള്ളിന്ത്ര ശരീരച്ചന്നിനന്തരം ... മന-

മഴിന്ത്ര മനമരാഞ്ഞരം.

ഞട്ടക വഴിപോശു ... ലിതികർ

പാട്ടക മമ ബാലേ! പുമലൻ

പുട്ടക കുചജാരുച ... ശ്രോഭന-

ചാട്ടചാചനശീഭേർ! മെല്ലേ

വരിക ഹാരുവി! രാധികേ! വര

മനോഹരലണ്ണാരാധികേ! തവ വാഞ്ചയങ്ഗിനി രാധികേ!

തനവിഗതവിരോധികേ! വാഞ്ചാനക്രൂലം

കാഞ്ഞകട്ടിരജ്ഞഭൂം മന്ത്രജ്ഞപട്ടിരജ്ഞഭൂം

കുക്കം! ഓരോജ്ഞഭൂം പക്ഷജവാംജ്ഞഭൂം

ഹരിയ കനിവിനോട് കലവരയത്തെ

ഒലയപരവനരസമലസ്തിചി! അരിക.

(വണ്ണാർ)

രാധ :—

[മുഖാരി എഴുപ്പാളം.]

ഗോപനാരീജാര! ഗോവിദ! ഗോപാലവാല!

ഗോക്കലാലങ്ങാര! ഓഹാവിദ!

ഗോപതേ! നല്ലപ്പൂത നടഗോപനദന! മുകദ!

ശോഭതേ നിന്തമെന്തി മുഖി! ലോഭനീയാകാര! ശൈരേ!

(ഗോപ)

യാമിനീനാമഞ്ചൻ മണ്ണബം—ചുരുക്കാശ്യാക്കം

കാമിനിക്ക നല്ലപ്പൂത ക്രഷ്ണബം;

യാമനം വിപീനമതിമേഹനം വിളങ്കിടന്ന

കാമകേളികർക്ക ചേതം കോമളാഭിരാമമനുഭേദം! (ഗോപ)

ചുതപ്പഞ്ജാലമുതിതന്ന—വിക്രമതിന്ന,

ചുതബാണാൺതാനം ഇതിതന്ന;

കാതരാക്ഷിമാരിചുറാ കെന്തതുകം വള്ളനീടന്ന,

കാമുകമാക്കല്ലാമുള്ളിൽ കാമതാപം വല്ല ക്രമന. (ഗോപ)

സുദരഖദന! കണ്ണാലും—വസന്തകാലം

വന്നവെന്നറിഞ്ഞുകാണാലും;

ഖുന്നതന്നേ രാത്രുക്കും സുന്ദരിയാനമായു തുടങ്ങേണ്ണ

ഹംജബിംഖാനന! മുഖി! നന്നനന കാലമിതു. (ഗോപ)

അത്യാനദവിദ്മാഹകാരി മുരുളിനാഭാമുതം കെട്ടടക്ക

ഭന്ത്രംഭിവ്യസുതാദിവസ്തു സകലം സന്തൃജ്ജ സസ്യാഗ്രഹം

കണപ്പാതിശയേന കാനനത്തേ ചെന്നോത ഗോപാദ ശനാ-

രൂദതേതാടങ്ങചെയ്യു നടതനയൻ മദസ്തിതോല്ലാസവാൻ.

അതിശ്ചന്ന ഗോപസ്ത്രീകരണിക്കു :—

[തോട്ടി.]

സാരണംഗായതാക്ഷിമാരേ! കേരംക്കണവിനിഭാനീ

സാരണംഗായതാക്ഷിമാരേ! സാരം ഗോപികമാണര!

സാധുലോചനാനദം സാധംകാലമീവണ്ണം

സമാധാനം മദ്മാപാനേന ഒല്ലാരവനതലേ

തയണികളിങ്ങനേ വിരവൊട്ട വരവതി-

നെന്നോത പെരുക്കിന കാരണമധുനാ

പരശ്രതിട്ടവിന്റ മമ നത്യംഗിമാരിഹ (സാരം)

മേലുണ്ടാമചവാദം രാധാദികളും
 മധുമൊഴിമാരിനിങ്ങളെല്ലാഭ്യടക്കന് ഗമിക്കും
 മേലുണ്ടാമപവാദം.
 നാലുസാധനങ്ങൾക്കും മുലമാക്കിനയിൽ മുദ്രപ്പാർക്കിക്കാലും
 നീലവേണ്ണിമാർ നിങ്ങൾ നിജഭര്ത്താക്കരൈയെല്ലാം
 ചാലവേ വെടിഞ്ഞു സഖ്യരിപ്പാനന്തരോ! മുലം? (സാരം)
 സപാതത്രപ്രം തങ്ങിമാക്കുത്തുമേ മുണ്ടപ്പ്
 പാതകം പലമെന്ന ധരിച്ചിട്ടേണ്ണോ?
 നാമന്നാർ പരബ്രഹ്മവും നാരിമാക്കുത്തു നിങ്ങൾ
 ഷോധിച്ചീടുകയുണ്ടോ വായുനവിധിനാ
 നിധുവനം താനന്ദവമറിവിൽ സാധുതരം ഷോധിച്ചീ-
 [ചക്കവേണ്ണം.
 മടിഷാതേ നടന്നാലും ചാത്മുഖികളേ!
 ചതിയതതൻഘോട്ട പതിമാരോടവയരു
 സക്കടക്കമാക്കവിശക്കമതിനാ—
 ലന്തമ്മം വരുന്നതു തട്ടക്കമോ ശ്രിവ! (സാരം)

സ്ഥാപനം:—

[ദ്വിജാവന്തി എക്കരാളം.]

വഞ്ചിക്കാലും നീ ഒരു വാരിജാനന്!
 നെഞ്ചിലാഡ്യിതാതകമത്തേങ്ങളെന്ന മുള്ളു!
 സഹായവേണ്ണ തുള്ളികളമാർ തങ്ങൾ?
 (വഞ്ചി)
 മാനനാം പെരിക്കത്തുതന്നു; ഏഡി
 മദനശരപ്പരവശത വള്ളുന്നു
 മാനനിന്മാരുടെയവമാനന്മത്തു മുള്ളു!
 മാനനീയാക്കാര! വീര! മാനയാദിലാഡ്യമിതു. (വഞ്ചി)

ഗഹദും നൃക്കു ധനങ്ങളും പിന്നി-
 ത്രേഡവും സകലജീവങ്ങളും
 ഭൂമാരിനാഞ്ഞു! മുള്ളു! നിരന്തര
 ഭസ്ത്രാദിനാന്തനെന്ന തങ്ങൾ—
 കണികയിൽത്തേജൈല്ലാമായു ഓരോ ദേവകീന്തനുജ! (വഞ്ചി)

രാസകേളിച്ചരിമേളനു തവ രമണിമാത്രകയ ഉള്ളനു
രാമസോദര! നീജേയും താമ സംക്രാതത്തെ.നാ
കാമഃസംഘരണംചെയ്യു കാമ സന്നിഭി! ദുഷ്ട! (വഞ്ചി)
പല്ലവിജനചേഹാവിലാസമുള്ളും സകാശരസവല്ലഭി—
പല്ലവാ ശിതകംഖബവിക്ഷണനിരീക്ഷണേന നീവിലേപ്പരൻ
മുപ്പബാണശരശ്ശേരുമേററുതത്തല്ലവരുമാകിന ചേഹാ മും
ചോപ്പിനാൻ മനസി കില്പകന്നാലുമ്പുപ്പച്ചജവിലോ ചനാം.

അരീതിഞ്ഞൾ:—

[റസാരാഷ്ട്രം എക്കാംഖാളം]

സുവദേ സുജരിമാരേ! രമിക്കുതിനനംഗമിപ്പിനശകാട്
(സുവ)

സവിമാശംഖമിടക്കുടക മതിംനർമ്മവിമാരിഹ
വിളിചാടക വിധിനേ (സുവ)

കാമിതമാകിന കാടനവാസം
കാമിനിമാത്രദ രാസവിലാസം
യാമിനിനായകകാന്തിവികാസം
ശ്രേമമനോ ചരക്കോമള്ളമാസവു—
മെന്നിവ നാമയേ പലവകവന്നിതു
രമയേ ബഹുസമിന്നചീതമയേ! മനോംതമമെന്നതു രഹയേ,
മനചാരുചപദനാനിലാഡതി
ചാരുകാന്തി ചാരുകാന്തമദിരുമെന്നിവ
വന്നിടക്കുടി രമിപ്പാനേതുമിപ്പാശോര കരവില്ലിഹ
നന്ദികാംഗൻ പുലന്നീടുംപടി
നമ്മുടെ കേളീവിധമിതു വിലസതു. (സുവ)

വേണിഡരേ മലർമ്മാലകർച്ചുടി
വേഷമനോധരമാകിനമോടി
വേണാരവാശ്വിതശ്രീതികരികരംപാടി
വേഗമയേ! പലനാടകമാടിയു—
ശിഞ്ഞനെ ലഭി രക്ഷളിക്കഴി—
ഈദംഗജമിള്ളിതവിശ്രാദന—
മംഗവിലുള്ളിത മനോംദമരഗവിഗ്രാരംഗിരേ രൂമംഗഹം
[ചാതുരി]-

മദ്ദ്‌ഗലങ്ങളും ഗന്ധാജനത്തിനു സദ റത്തിവന്നിൽ സന്തുടി
ഭദ്രഗമനമുള്ള നമ്മക്കെതി [കിഞ്ചന
തുംബമനങ്ങൾ റത്തംഗ്രിതമാകിന
സദ്ദമമൻ ടാഴ്സ സദ്ദമമായിരു. (സുഖ)

വീണാവേണ്ണമും ഭദ്രഗമദ്ദ്‌ഗലകളാസദ്ദ്‌ഗ്രിതഭജ്ജ്‌ഗീമയം
ചേണാന്നിടിനു രാസകേളി തെളിവോകാനായ്ക്കുപെടി മുഖ
സെപ്പരാ ശ്രാവന്നിതംവിനിജനമഹാവുദ്ദേശന മുഖാവനേ
കാരണ്ണമുതവാരിരാശി കമലാകാന്തൻ തുടങ്ങിടിനാൻ.

[വിശ്വാസാഷ്ടം ഏകരാത്രം.]

ഗ്രാവവയുകളപരിപുത്രാകിന
ഗ്രാവക്കമാർന്നഭാരൻ
ഗ്രാവപിതസകലപരാചരനതിശയ—
അവതയാ സുക്കമാരൻ
ചരയുലക്കണ്ണയവലയമഹാമണി—
ചട്ടലക്കടിപ്പയച്ചലാരൻ
കാഞ്ചനകാഞ്ചിലതാഞ്ചിതകടക്കിത—
വിലസിതപീതചുക്കുലൻ
ഭദ്രഗിവിള്ളണിനു വനമാലാവലി—
തുളസീമിള്ളിതശ്രീരാഖ
മദ്ദ്‌ഗദാനമനോഹരനാകിന
മധുരിപ്പ ആതനമാരൻ;
രാസവിലാസവിനോദനമൻപൊഴ
രസികഗിരോമണിബാലൻ
ഹാസമനോജത്യവേദ്ധ തുടന്നിരു
ഹരി ജഗതാമനക്രുലൻ.

[അംടന്ത.]

തിള വള കീഴിയുന്ന; തലമുടിയഴിയുന്ന;
തദന തടമുലയിണായിലണ്ണിമണിഗണങ്ങൾ തകന്നിട്ടുണ്ട്—

[മെശ്ലു

മുഖം തമ്മിലിടയുന്ന, മുടിമാല തടയുന്ന;
മുഫമതിയൈഞ്ചത്തിൽപ്പൊതുമഴക്കിനു മുവവും വിശരംഭിന്നു

വസന്തം വിറയുന്നു; പ്രസന്തം കരയുന്നു;
വട്ടിവിലോടിന്നുവൊടിയുമടവുടനുഭവത്തിനുന്നു—

[മെല്ലു

കിളിമൊഴിക്കുത്തിന്റെ കളിക്കണ്ണ
കിമപി മുള്ളുവൈസിതവിലസിതവദനന്മാഗവാൻ—മെല്ലു
മരംവെരി കളിക്കണ്ണ; മുള്ളിയും വിളിക്കണ്ണ,
മുനികളുമര ഒളമരതങ്ങണി കളിവനെ വണ്ണണ്ണിനു—മെല്ലു
തട്ടിതാളം മുഴങ്ങുന്നു; പട്ടമേളം ചുച്ചങ്ങുന്നു;
കുടിലകവവയചട്ടലമിഴിമനിപടലി വിലസീടുന്നു.
മടവാർമാധ്യലത്തിന്റെ റഹിട്ടിലോക്കാവേ മുള്ളുന്നു
മദനസമഗ്രംമഹിതവുള്ളതനെ ദാജ്ഞിപ്പ ചൊവാൻ.
ഈതി ശ്രീവാസ്തവദേവതാന്റെ മതിപ്രീതി കലാന്നാരു
അതിയുമവരുടെ ഗതിയുമതിരസ ഉചുംതാമവിലു.

തദ്ദനതരേ തുംബുതന്നാരദമാർ
തദ്ദനിക്കേ വന്ന ഏമോദിമാദ
ഗാഥാരജ്ജന്നേര കളി കണ്ണക്കണ്ണ—
അക്കാരമേവം കുത്തുകേന ചേ നാർ.

ഉംബുതന്നാരദമാർ:—

[സാംഖരി.]

രാധാവല്ലു! ഗ്രോവിസ! ജയ
രാമാനജ! ഹരിഗ്രോവിസ!
ആധാരം നീയവിലജനങ്ങൾക്ക്—
മാധ്യാധ്യാധിവിനാരു! ഹരേ!

(രാധാ)

അച്ഛുത! മാധവ! ഗ്രോപാല! ജയ
സച്ചാദനാമജ! ശിവശ്രീല!
നിയുല! നിമ്മല! നിത്രു! നിരജുന!
നിജ്ഞാളുത്തുപാ! മുകുസ! ഹരേ!

(രാധാ)

അംബുജശ്രൂന്തന്നേരു ചരിതമിദം കാണ്ണക
തുംബുതമുനിവാരം! ഭൂരിതാരം
അംബുജമുവിമാരോകാനിച്ച കളിക്കണ്ണ
ചിന്യയന്നവനോരു ജൂനുപ്പാലു.

(രാധാ)

நான்! வழியோலை ஸுக்ஷிதூலும், நவ-
கிரங்களெனத்தனே விக்ஷிதூலும்
ஊரோடோ தயனிகருசோரோடோ இகிற்வள்ளுக்
அறுரோமத்து கனிவோடே விழுட்டிடுன். (ராயா)

ஒய தூண்ணாக்குதியை ரஸிப்பிக்குன், தூண்ண்-
எனாவுக்கு மரோங்குதியை மஸிப்பிக்குன்;
ஒய தூண்ணாக்குதியோகொங்குஏ ஶயிக்குன்,
ஒய தூண்ணாக்குதியை ரமிப்பிக்குன்று. (ராயா)

குவரிதூண்டிதா னின் ஒய ஞோவிழுக்கு, காள்க
விலப்பிச் சு வஸிக்குன் ஒய ஞோவிழுக்கு;
புலங்கேல குலகு விலப்பிதமிது காள்க
புலங் வுன் நயங்கைவோ! ஏயாகிசு! (ராயா)

முத்துக்கு விலப்புன் மஹிஷங்குதும் பிரெ
குலக்குதும் குறிக்குதும் மரினங்குதும்
ஷுபிக்குதும் குருகிக்கும் ஶரங்கை வராங்கை
குழிக்குன் கனிவோடு வஸிதூடிடுன்.

முனைதூலிரிக்குன் குபிக்குல்லூமொய
முபூவு குளக்கின மதவிடுன்.
புரமஷுத்தங்கள்ர விலா முகொள்கிதுனேற்
புரமாநங்குக்குள் ஜங்கைக்கைப்பூர். (ராயா)

[கோரங்கூடிய...]

வழுவிமாரோடுக்குடிக்குலைக்குன
மழுவிலோவுந நுர ஜா-
வழுமொகின ராஸவிலாஸமித்து மஙோங்கிராம்.
காங்கு ஏ.உர்விழு மங்குலகுவர்க்காரா -
தராங்கை சேவுவள்ளும் முப-
ஜாகும் சுரக்கியிலூதிப்புக்குங்கும் பாடிகாலிதூடிடுன்.
தழும் தகிலுமிவெங்கையுக்குமெங்குமானு நாலிஜுநமொக்கும்
தட்டாதெ கொக்கிலுவாரங் புலங்கைமுடியும் [கெந்துவலும்.

വട്ടത്തിലോടിപ്പം വച്ച പാട്ടു മട്ടോൽമൊഴികളിട്ടെന്ന സ്ഥലം
ശ്രദ്ധയിലോക്കേക്കളിക്കണം തുണ്ണുമാരെന്നൊരു മാധ്യമിലം.

മുള്ളീ! ഹരേ! മധുസുദന! മാധവ! ദേവ! മുകുട! വിഭോ! ഒരു
മുള്ളിക്കലോത്തമി! നാമു! ജനാംന! വിശ്വാ! സദാ

[പാഠി മാം,

വരളണ്ണഗണശാലി വാസുദേവൻ
വരതത്തണ്ണിജനമണ്ഡല വിള്ളാലി
ഉധുപരിഷദി ചത്രനന്നപോഡേ
ചാടവചനാനി ച മനമന്മുച്ചേ.

അരീകളിന്:—

[നീലാംബവർ ചന്ദ്രതാളി.]

രജനീശവിംബമുഖിമാരേ!
രജനീവിംഗനാദമിത്ര സാധു സവിമാരേ! (രജനീ)

യമനയുടെ പയസി ശ്രീബിംബം വിവസ്താ
രഹണനീയമധികമനബിംബം നിങ്ങളേം ചുറ്റുമാടു
സമരയ വരകയോ ബഹുശ്രാംസമുഹം
വദനസ്തുഷ്ഠത്തോടു വൈരം കാരണമിഹ? (രജനീ)

നിങ്ങളിട്ടെ വദനമതിവിമലം കാണ്ടകയാൽ
തിങ്ങിന വിഷാദേന കമലം കൂപ്പുനാ.
ഖ്രാനെന നടുക്കുത്തമെന്നറിക സകലം
സദ്ഗതി നിങ്ങളിടയ സരുതി സംഗമമിത്ര. (രജനീ)

കമിക്കലമാത്രു വിടത്തു നിങ്ങളെ
കാണുത്തിനു യമുന തൃടങ്ങം;
കമിക്കലം യമനയുടെ നയനങ്ങളെന്നുതോന്നുനു,
കണ്ണാലധികം സുവമുണ്ടാമാരു പരിചൊട്ടു. (രജനീ)

നിങ്ങളിട്ടെ ഖ്രാനെനമിത്തല്ലോ പാട്ടു
ശദ്ദേശിയോടു ഭ്രംഗ രക്കലമല്ലോ
ചാത്രരമഞ്ചഗല്ലു (തേഷിത്രവ)മിദമെന്നുമേചൊല്ലും
മധുരതപെത്തകീടിന (മുഹി)യുദ്ധവിമാരേ! പത! (രജനീ)

സ്റ്റീകരിക്കാൻ

[കല്പ്രാണി ഏകരാളം.]

നാമകമാരക! നന്നിതു നിന്മതെ

നാമാഴിവിലസിതമതിസ്രസം.

സുരംഗ!സുവദന! സുഭഗ!സുമാരാഷ!

ചടങ്ങവന്ത്രവി വന്ന കണ്ണാലും നീ.

(നാ)

ചടങ്ങഗിരിതന്നിൽനിന്നു വരുന്ന നല്ല

മദ്ധപവനനിഹ മധുരതരം

ചാരുകിരണാഞ്ചുമിദ്രസഹജ! തൃപ്പി!

സാദ്രശിശിരമുണ്ണാസാരമിതോക്കവെ.

(നാ)

കാളിനിന്നിനബിയുടെ കനകചുളിനന്തന്നിൽ

കേളിക്കു നല്ല സുവമവിലപറ്റേ!

ആളികളോടുംകുടിമേളിച്ചു നാർമ്മാരെ

ഖാളിച്ചു രമിക്ക നീ നാളീകച്ചവരുന്നേന്തു!

(നാ)

നല്ലോഅ വസന്തവും നല്ലോഅ രാത്രികളും

നല്ലോഅ ഘുണാവനവിമികളും

നല്ലോഅ സുഭഗനായുള്ളോഅ നാമ! നീയു..-

മെല്ലാമൊയമിച്ചു കല്പ്രാണിമാക്ക ഭാഗ്യം!

(നാ)

നാരദാജിമുനിവുംവും മന്ത്രങ്ങളവാനവസ്തുവും

വാരണാഡിമുന്നുമും പത്രപത്രഗവാരണക്കംബവും

ശൈലഹ്യാപലതാരുണാഡികളുമാക്കവേ നരകവെരിതൻ-

ബാലകളിസമയേ നികാമസുവമോട്ടകുടി മതവീ തദ്ദാ.

[ഉണാനി ഏകരാളം.]

യമനായാ നിക്കവനെ കമന്നിയേ മുഢപവനെ

കമന്നിമാരാടകുടി കളിത്രഞ്ചീ.. കടക്കവണ്ണൻ;

മധുമാസേ മധുരതരേ മധുമൊഴിമായകെ നിക്കരേ

മധുവെവരി മനസി മുഡാ മഹിതമഹോ! വിലസുന്ത.

തങ്ങാഡിക്കുടിവകലശം തിരുമാറിൽ ചേത്തുടനെ

പരിരംഭാഡിക്കിരാചെയ്യു പരമപ്രമാനന്നരാഗി,

നയനമനോഹാരി ഹരി ശയനതലേ മുഢവിമേല

നയനമചെയ്തിരു സരസം ശരിമുഖിമാരാടകുടി.

അയരസ്യാരസപാനം മധുപാനം മുളാനം
അയികമുണ്ടാ രാധികയാ സഹ തൃതവാനതികാമാ.

[അടിനം.]

അനീവാസുദേവൻം ഗോപീജനങ്ങളിൽ
ഭാവാനാക്കുലം വിനോദിക്കുന്നോരം
ഒമ്പുഡിരാജനം ദേവീജനങ്ങളിൽ
സേവ തുടങ്ങിയുപരിഭാഗതേ.
ഉർച്ചശി റം തിലോത്തമ മുൻപാഴ
സപ്രത്യുഖ്യം കളി ത്രഞ്ചി;
ബാടക്കുഴൽവിളി വീണാവിനോദനം
കേടരു ശ്രീതപ്രയോഗങ്ങളിൽ,
പാടി വരാടിയും പരമ്പരാടിയും
പാടിയുമാടിയുമാനങ്ങളിലും;
പാടീരക്കുമപക്കമണിഞ്ഞതായ
മേരടികരാക്കുടിന മൊഹിനിമാർ,
ക്ലൈക്കപ്പള്ളണം കൊണ്ടുവന്നാഭരം
കൈല്ലുച മാലകൾ കെട്ടി മെല്ല
നന്ദകമാരണ്ണര പീലിത്തിങ്ങടി-
തന്നിൽ ചോരിയുന്ന ദേവന്മുകർ;
നാരാധാരനാട ശ്രദ്ധാമുതം കണ്ട
മാരാത്തിപ്പുണ്ട മയഞ്ചീടുന്ന.
അനീരാമ! ഗോവിദ! ഭാമോദരാനന്ത!
നാരാധാര! തുജ്ജ! പാലയ മാം!

രസിക്കുന്ത തുജ്ജൻ രമണിമണിമാരോട് സഹിതം
വസിക്കുന്ത വാമാക്കച്ചടകപരിംഭ.സ.ര.സം
ഹസിക്കുന്ത ശ്രദ്ധം ഹരിണമിഴിമാക്കളിലധികം
നൃസിക്കുന്ത മോം; വചനമിഡ്രൂചേ സക്രൂകം.

അനീതജ്ജൻ സ്രീക്കലോട്:—

[കുഞ്ചുമാദരം എക്കാട്ടിലും.]

കേരംക്ക ദേശ വചനം നിതംവിനിമാരേ! വഴിപോവേ
കേവലമിഡമന്ത്രം.

നീക്കമില്ലയുന്ന നിന്തച്ചതു ലഭിച്ചുകൊടുവാനവസരുചിതം.

(കേരംക്ക)

വന്നാലുമെന്നറികിലമുതവാണി! നിന്റെ

വാമഭാവമില്ലോഴ്ലു വേണ്ടു; വൈകാതെ

വന്നടങ്ങുന്നുടന്നുലഭാവംപുണ്ട് കുചക്കുംഡിമെൻമാ-

ലാറുമാറു മാറിലാത്രുചേത്തുകൊണ്ട് പുണ്ണൻമെല്ലു

കുക്കുസക്കലപസ്തിലമാക്കുവേണ്ടം മുച്ചുവിന്ദമോടു.

(കേരംക്ക)

മറുള്ള നാൽഡാരിൽ നമുക്ക രാഗരത്തി

ചേരുഡില്ലുന്നാഭ്യർത്ഥിചേവണ്ണം ചേതോവിഅമാധിനി!

മാനസാന്തരാപലോപമിന്നുതന്നേ വരുത്തുക നീ

മറുഡം മലർസായകൾ പ്രമാണമത്രുലുമെന്നു

കോമളകാമിനി! മാമകാഭാമിനി! ബാലേ! ചലകവലയ-

[ബളമിഴി! (കേരംക്ക)

സ്ത്രീകൾ:—

[നവരസം എക്കതാളം.]

മദനമദ്ദനാഹര! ചായകളേഖര!

മരതകമണിക്കുച്ചടിസൂദര!

വദനവിജിതശമിഖിംബ! ഫിതം മു

ക്കമലവിലോഹന! കേരംക്ക ഇക്കം! (മദന)

കരിക്കിൽനിറംപാചൈ ശ്രാമി! തുണ്ടി! ഉള്ളിൽ

കലപഹമില്ലതുരു കാന്ത! മാകഗോവിംബ! (മദന)

പാരമീനാരിശാരിലാകാ മുഷ്ണം മെഴ്സി

പരമപുഞ്ച! മുഷ്ണം;

സരസമാകിന നിന്റെ താഷണം തുണ്ടി!

സകലപുഞ്ചയപരിഞ്ഞാഷണം ഗോവിംബ! (മദന)

മനസിജതാപത്തിന്റെ പുരണ്ണം തുണ്ടി!

മനസി കരുകത്തിനു കാരണം

അനവധിപാപത്തിന്റെ വാരണ്ണം മു

കനിവെംബു കണ്ണം ക്ക പാരണ്ണം ഗോവിംബ! (മദന)

പുനരപി രമണീജന്നേന്ന സാക്കം

ചുഞ്ചശ്രീരോമണിയായ വാസുദേവൻ

കനിവോട് കളിയാടി നോടിഡിയാടേ
മനിജന്മനസചാരി ചാതശീലൻ.

[എരിക്കിലപ എക്രാളം.]

ദേവലോകത്തിൽനിന്ന് നോക്കുന്നോരും തോന്തി
ദേവകർമ്മം ഭ്രമേം സർപ്പം വാസുദേവൻ,
മല്ലികളം വാടികളം വാസുദേവൻ, പിന്ന
ക്ഷാല്ലുകളം ചല്ലുകളം വാസുദേവൻ,
ആനകൾ വരാഹങ്ങളം വാസുദേവൻ; പുള്ളി-
മാനകൾ റഹിഷങ്ങളം വാസുദേവൻ;
പന്നഗഞ്ചരം പക്ഷികളം വാസുദേവൻ; തങ്കൾ-
പാശാണഞ്ചരം ശശലങ്ങളം വാസുദേവൻ.
കാടകൾ നബികൾ തൈച്ചം വാസുദേവൻ; ഓരോ
ശാടകൾ പടലുകളം വാസുദേവൻ;
കാണ്ണന വസ്തുക്കളെല്ലാം വാസുദേവൻ; തന്ത്ര-
കാണ്ണയികളെല്ലിക്കന്നതും വാസുദേവൻ.

[പാഞ്ചാറി.]

ഗോപിമാശടെ ഓഗ്രവൈവല്യം
കോർപ്പി വേദിതും കശലനല്ലേഹോ!
പങ്ജേക്ഷണൾ പരമപൃഥിവൻ
കിങ്കരോപമൻ കമനിമാക്കേഹോ!
എന്നാടെ ഇണംകൊണ്ട മാധവൻ
എന്നാടേവരേ വന്ന നിണ്ഠയം
ദേവനാരിമാർ പോലുമിന്നേഹോ!
എവമീമിതം ലഭിക്കേഹോ ദുഃഖം?
എകലാശയാ വലതി കേശവൻ,
എകലാഗ്രഹം വഹതി മാധവൻ,
ഹത്മമാശടു ദാപിമാക്കേഹോ!
എത്രയും മണം ജാതമായിതേ.

മനിത്രു സംസാരം മര രഥനിമാക്കളളിലധുനാ
നിരിത്രു ഭദ്രമാഹം മദമധികമെന്നാളു വരിതം

நூலினத்து ரோவுகள் விபிளத்துவி ரையானப்புத்தனாய்
உருத்து மாயாவி தட்டு விலபிச்சு தன்னிமாந்.

ஸ்துகிழக்கு : ஸ்வஂ :—

[ஹஸ்தி தாழ்.]

ஒக்க! ஜாராம! முராரே! மரே!
ஸ்வஂ சாதுநீவண்ணு விலபி வோன். (ஒக்க)

கதிச்சு வகோபானே வஸிக்ஷங்வியெல
ஷ்விச்சு ரதிதுஞ்சா குமார! வோன்?
வலிச்சு மனோயெயற்று மஹாஸக்ட
ஜபலிச்சு மனோரஸ்தே விழேயாராநலன். (ஒக்க)

மதிச்சு மதவுணோரவோ! எக்கெல்லூ
சதிச்சு ரமாநாம! வோன்னேஸா
மனஞ்சுடவோ! பாரங் கவாகென்னுக்கா-
நினஞ்சு பவிக்கன்று வயூமனையலஂ. (ஒக்க)

ஜநிச்சு வழித்தோல்லாத நாரியை
கநிச்சு வோன் முனை மஹாஸுநர!
அந்திய்பாரமிக்காலம் வெஞ்சிழுங்கம்
வயிழ்ப்பாகொக்கையெக்கு உருத்து வோன். (ஒக்க)

[அந்தந்.]

நான்புநோ! நாம ஶையரை! நான்வோ நினாடே ஓவஂ
ஏன் நினாடே அபா காளமாராக்கன்று?
வீலிக்காந்து நல்லு நல்லு நீலக்கள்விலாஸன்தத்
பீலாமங்காஸன்தத் வாலஶாபால!
கக்களை கிலுண்டிட்டு கைக்கத்து மேடக்குழுவு
கிகிளைப்பிதாங்வரவு பசுஜனந்து!
ஹாநிலாகார! நின்ற ஸாந்தாலே பாக்கேவம்
பாதுதுலுமாகாவுமென காளுன?
ஈங்கிதாகாவாயர! நீ வங்கிக்காலூ வாஸுதேவ!
நுங்கிரியுங்குகி முன்று வங்கினாலும்!
மாயவ! நீயைந்துநுலும் ராயிக்கைக்காளுக்கோவா—

നാധിക്രമവരംക്കെല്ലുള്ള തങ്ങളിലെറം?

ഇതി കില വിലപിച്ച ദീന ദീനം
മതിമുഖിമാർ മതവുംദശാന്തരാജൈ
മുഹൂരവിരഹം താഴ ലഭിച്ച
വർത്തന രാധയുമത്രവന്ന തൊന്നാർ.

രംഭ:—

[ക്രണാരം.]

കൈതവനിധിയാകിന മാധവനെന്നെയുമ്യുനാ
കൈവെടിത്തിരു കാമിനികലമൺമിമാംസ! വിധിനാ.
എതാങ്ങിൾ സന്ധ്യതി നിവസതി കൈതവകാമി
മേരു കിമിഹ മറവതിനിങ്ങനെ ഗോപികമാരേ!

സ്രീകരം:—

അതിസുഷ്ഠി! രാധേ! നിന്നെയുമംബുജനയന്ന്
ചതിയശലവന്നായ്ക്കു വെടിത്തിരേം ചയ്യസുവദന്ന്?
ഇനിയെത്തിനി തങ്ങളിലഭിച്ചവി മഞ്ഞല്ലാഡിലേ!
വനസ്പിമനി വിലസുക നാമിനി ഭാമിനിമേലേ!

കാഞ്ഞാകാരമനേനാജ്ഞനാം ദഡിതനെക്കാണാത്തുണിങ്ങനേ
കാന്താരങ്ങളിലഭുമിങ്ങുമടനംചെയ്യുന്ന ഗോപീജനം
വല്ലീചവ്യപ്രക്ഷപക്ഷിമുഗജാഘത്രതാട ചെന്നാദരം
മല്ലീസായകസായകാളുരതയാ ചൊല്ലും തുടങ്ങിടിനാർ.

സ്രീകരിംഗ ചൗല്ലം:—

[ത്രജാവറ്റി ചപ്പം.]

വഞ്ചിതാ മാ മന്ത! തങ്ങളിലുന്നാ -
സഞ്ചിതാന്നന്തനമരജുനെങ്ങുറപ്പായിവാൻ? (വഞ്ചിതാ)
കളിധാസമേ! കമധ കമലദിലോചനൻ
കളിഗോപികാരമന്നനാകമൊരുബാലൻ
തെള്ളിവിനൊടു തവ മുനിൽ വന്നിടിനാനേങ്ങി-
ബലാളിയാതെ തങ്ങളോടറിയിക്കുണ്ടോ! നീ. (വഞ്ചിതം)

സാരംഞ്ഞമേ! കേരംക്ക സാരമെറിയ സങ്കടം
പാരം വിഷാദമത്ര പറയാമിഡാനീം,
മാരനൊടു സമുദ്രനാമൊരു ചുന്നപ്പുണ്ടരൻ
നാർമാർ തങ്ങളെ വെടിത്തിരു മരണതാൻ. (വഞ്ചിതാ)

മാതംഗമെ! വരിക മായാകമാരനിഹ
ചെയ്യോങ്ക കൈതവര കേള്കകാണാലും!
എതുമായ ശോഷമിഹ ചെയ്യാതെ തൈദളോട്
ഫോറുക്കാതെ കലധിച്ച നടക്കാണ്ടോൻ. (വഞ്ചിതാ)
മല്ലികേ! മാലതി! കൗ! മാകന്മേ!
ചൊല്ലിച്ചവിൻ നിഞ്ഞരം തൈദളോടെല്ലാം,
വല്ലവിച്ചാതകയ വല്ലഭേന നിഞ്ഞളിഹ
വന്ത്രവി നീഡിക്കശണം ചെയ്യിതോ ശ്രദ്ധം? (വഞ്ചിതാ)
എവംവിധം തയണിമാരുടെ ശീന്ദ്രിനം
ഭാവം പിലാപവുമറിത്തു മരഞ്ഞുമേവും
ഗോവിജനാത്രു കയണാനിധി തത്രവന-
അബാവിഞ്ചവിച്ചു സരസം പുനരാശഭാദ്യം.

അനീതിപ്പൻ ശ്രീകരണാട്:—

[ക്രൗഢം പഞ്ചാരി.]

രാസകേളിമേളുമേവ റസികമോഹനം
മാസവദ്രിക്കാവികാസച്ചായമുവികളേ!
വേദമുള്ളിലത്തു കിമ ചി തയണിമാർക്കുഹോ!
ശാദമോട് ചാട്ടവചനമുചിതമിന്നുടോ! (രാസ)
നിഞ്ഞോട് വിരഹമിഞ്ഞുമയികസകടം
അരംഗംനാജനഞ്ചരം നിഞ്ഞളുറിക മരതം.
പ്രാണനോട് സഞ്ചരിമാരഗേഷനാരിയാർ
കാനനിന്നേരമത്തു കലഹഭാവമീദുൾം. (രാസ)

ആര്യികം:—

ഈതുനേരാമങ്ങുപോയുമരഞ്ഞു നീ ഹരേ!
എതു കേസിഫന തൈദളിഹ രമാപതേ! (രാസ)
തൈദളേ തൃജിച്ചുതിന കിമിഹ കാരനാം?
തൈദളേതു ശോഷമിന ചെയ്യു മാധവ!
ശീനലോകശരണനായ പ്രഥമനേഷ നീ
കാനനേ വെടിഞ്ഞതെത്തു കമനിമാരെ നീ? (രാസ)

അനീതിപ്പൻ :—

അന്നുകായ്യുഗ്രാവേന കിമചി ഭരവേ
ചെന്നവന വാസുദേവനേഷ നീരെന്നുടോ! (രാസ)

സ്ത്രീകൾ:—

അണ്ണുകാഞ്ഞമെക്കിലെള്ളു രാധയെബുദ്ധവോ
മനമങ്ങു കൊണ്ടുപോല്ലുടിന്തു പുനരഹോ? (രാസ)

അർത്ഥം:—

പോതമിന്നതീക്കാഞ്ഞചിന്തകാബേഡോ!
ചായകേളിമേളുമാശ്രൂ തടങകാധനാ. (രാസ)

കരണ്ടതായനേരം മരണ്ടതായ തൃഷ്ണൻ
പരണ്ടതായ വാചാ നീരണ്ടതായ മോഖിയു
സുവിച്ചു സ്വിച്ചു ഹസിച്ചു വസിച്ചു
കളിച്ചു പളച്ചു വയുവുംമെല്ലാം.

[പദ്ധതി.]

മുല്ലക്കണയും കരിസ്യവില്ലും
മെല്ലുക്കരത്തിലെട്ടത്രംകൊണ്ട്
മല്ലാക്ഷിമാരെയും വല്ലുക്കൊരെയും
വല്ലുക്കെത്തിട്ട് വലക്കുനോനേ!
വല്ലുവിമാരോട് വക്കാണിപ്പാൻ തിരു
നല്ലോരവസരം കാമദേവ!
വില്ലുമെട്ടത്രു കലച്ചു മലംകണ്ട്
മെല്ലുക്കെത്താട്ടത്തിങ്ങട്ടത്രു വാ നീ
ചുവന്നവാതം നിന്മക്കു നല്ല
സ്വീകരിക്കിയോ? മുല്ലരു!
സ്വീകരിക്കിയോ? പടഞ്ഞനമന്നിള്ള-
തിന്നിള്ളതെല്ലുടോ! കാമദേവ!
ചഞ്ഞനേല്ലോ നിന്നേറ്റ ദൈനന്ദിന
ചഞ്ഞതിമാർ മധുമാധവനാർ
ചഞ്ഞകല്ലുഡാൻ ഗ്രൂഹനം വിജ്ഞവു-
മിന്നുനം നിക്കലമന്നിട്ടുന്ന.
മുന്നാവന്നതിൽ വാഹരിക്കുന്ന
മുന്നത്തിലെത്തി പ്രയോഗിപ്പാനോ
വന്ന ഭവാനത്രു നന്ന സദേവ! നേരേ
നിന്ന പിന്നാണ്ടിന്തുടങ്ങുക നീ.

ପାଞ୍ଚଲୁଲୋହନ୍ତାରେଯାହୁଣ୍ଡିଂ
ପାଞ୍ଚଲୁ କ୍ରିଟାତମରୀନ୍ଦ୍ରିଧିବାନ୍
ଆଶ୍ଵରେଣେଷିଂ ଉତ୍ତିଯାକମେ ତବ
ପାଞ୍ଚଲୀ! ପାତ କିଣ୍ଡିତିବିତିଂ
ସଲ୍ଲୀପଣ୍ଡିତ ମଣ୍ଡଗହାରମୟୁରଂ ସତ୍ତ୍ଵଗ୍ରୀତରୁଣ୍ଡଗାରବୁଂ
ସଲ୍ଲୀଲାରମଣୀଯ ଛୁଟ ପତ୍ରଙ୍ଗେଶାତି ପ୍ରତ୍ୟେବାଗଣ୍ଡିଂ
ମହୀସାଖକେତ୍ତିଭ୍ରଂଷପରିରାହମ୍ବେଶଂଭୋବନା
କଲ୍ପାଣୀଂ କଲାପିଯିକଳ୍ପିଂ ରେଣ୍ଟ୍ରୁଂ ବିଭୂଷଣୀ ପିରଂ

[ଏହିକିଲିପି ପ୍ରକାଶିତିଂ.]

ଶିଖିନ୍:—

କାମିନୀମଣାମାଲେ! ନିର୍ମଳ
କାମିତମନୋଦ ଚେଷ୍ଟି
ଯାମିନୀକଥିଯଂ ମୁଣ୍ଡପେନ ଗୋ
ନାମିନୀ ବିହରିକେଣାଂ.

ଶୋଭି:—

ତବ ଦୁଃଖପତ୍ରଶେଷଂ ତୁମ୍ଭ!
ତାଙ୍ଗୁଲମିଷ୍ଟ ତରେଣାଂ
କୁବଲୁଲୋହନ! ଶେଷରେ! ମମ
କୁରୁକୁମିତି ମନତାରିତ.

ଶିଖିନ୍:—

ସନତାନବାଲ୍ମୀ! ସୁଲୀଲେ! ନିନ-
କେନେନାତମୋହମିତାନୀଂ
ଚିନତ୍ୟିଲୁହୁତ ତଶେଷଂ ଚେଷ୍ଟି
ପାନଗୀନେଠିଥୁଲଯାହୁ!

ଶୋଭି:—

ଦୁଃଖରେପମନ୍ତ୍ରପ! ତୁମ୍ଭ!
ଦୁଃଖ ପୋରେଣାମିତାନାଂ
ବାତ୍ର ପରତାତିଥ କିତାରାହତ୍ର
ଚେବକାତେନିକଷ ତରେଣାଂ.

ଶିଖିନ୍:—

ଶ୍ରୀରୂପାରମଞ୍ଜରା! ବୋଲେ! ନିର୍ମଳ
ଅଭି ପୁନରେଣାଦ ଚେଷ୍ଟି-
ଶ୍ରୀରୂପ ଶାରକାତ୍ମିକିଣୋତଙ୍ଗାତ୍ମି-
ଲେତୁ ନିନକେତ୍ତିଲୁହୁଣ୍ଡିଂ?

രഹപി:—

കോടക്കാൻവള്ളു! മുക്കു! നിംബൻറ
ബാക്കുചുള്ളവിളി കേരംക്കാൻ
അമാധമനിക്കണ്ണ ചാരം തുള്ളു!
മോഹന! ചാതരേരി!

കൃഷ്ണൻ:—

മാലതികേ! നിംബൻറ മോഹം ചൊല്ല,
മതിച്ചവിമംറകലഞ്ഞലേ!
കാലവിളംബനമന്നേ തവ
കനിവൊച്ച താനം തയ്യന്നേൻ.

രഹപി:—

എന്നടെ മുലകളിലിഴക്കീടിന
ചട്ടനക്കുമപക്കം
നിന്നന്തെ മാറിലണിത്തീച്ചക -
വേണമതെന്നടെ മോഹം

[ഫോറുട അടഞ്ഞ.]

കൃഷ്ണൻ:—

ചട്ടലേവേ! നിംബൻറ മോഹം
ചട്ടലന്നേതു! ചൊല്ലിനോച്ച

രഹപി:—

ചട്ടലവിംബുമുവ! നിംബൻറ
ചരണാനേശവത്രനേ ദോഹം.

കൃഷ്ണൻ:—

കാമസേഴന! കാങ്ങ! നിംബൻറ
കരളിലെന്നാരഞ്ചിലാഷം?

രഹപി:—

കാശപാലാനജ! നിംബൻറ
കനിവുണ്ണായിവനിടേണം.

കൃഷ്ണൻ:—

ഓസാമവല്ലി! ചൊല്ലിടേണം
കാമിതം തേ കല്പാണാദ്ദി!

രഹപി:—

അമിംബാള! നിന്നകാഞ്ഞും
അമിതിയാൾഡേണം താൻ.

കുള്ളൻ;—

പത്രഗന്ധി! നിശ്ചല കാമം
പരിചിന്നോടെ വാന്നാലും നീ

രാവി;—

പത്രനാഭ! നീതശന്തക്കാർ
പരിത്രാഷിച്ചിട്ടേണെ നാമ!

എവം തത്ര വസന്തകാഥമവിലം
കീഡിച്ചു മുണ്ടാവനേ
ദേവൻ ഗോപവയ്ക്കുങ്ങേന്ന സഹിതേ
ദേജേ നിജം ഗോക്കലം;
ഭിജ്ഞാത്മാ കില ശ്രദ്ധവച്ചുഡനാക്കാ—
ഉണ്ടായ ഗോപീകലം
ദിജ്ഞപാ വിത്രപകിക്കരൻ കത്രകവാൻ
തിരും നിജം ഹ്രസ്വതവാൻ.

ഒരു വച്ചുഡൻ ഭന്നുനാട്;—

[ശങ്കരാഭരണം അടക്കം റാഡിଓ.]

സുലഭമാദിനമാരിയ ഗോക്കലേ
സുഭിന്നമിന്ന ദ്രും.
സുലഭിതാദിനമാരെത്തുന്ന വൈകാതെ
പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോരേണെ മടിച്ചു നിശ്ചയിപ്പിപ്പോൾ.
(സ്വല)

നടങ്ഗോപത്രങ്ങൾന്റെ നാറിമാ—
രോന്നരംഭപ്പു പത്രത്രായിരം
നേരമില്ല നമ്മുടെ നതാദിനമാ—
രേന്നതുകൊണ്ടിനിരതല്ലോ എക്കാണ്ടുപോവാനാണ്ടുമോഹം.
(സ്വല')

ഭന്നുനാട്;—

വിത്രനാഡക്കിങ്കാര! നിന്നേട
ചിത്രമോഹം ലഭിപ്പാനെന്തുതാമോ?
ഉശത്തിൽ ബാലദേവനും കുള്ളനും
രൂപംചൊല്ലാൻ വരുമെന്നറിഞ്ഞാലും.

(സ്വല)

ശ്രദ്ധഃ—

ബാഹ്യവിനുമിയംകമെനോടിപ്പോൾ
അത്വരവം ചെയ്യാനാത്തുബേംഭ്രതലേ ?
മോഹമെനോട്ടുകുടാ ദിക്കണ്ണൻറ
കൈതവജാഞ്ചിപ്പേതുമേ മര
ഭിതിയില്ലതികാതര! എന.

(സ്വല്പ)

ഭാംഖഃ—

മുന്നാമേ ശകടാബുരനെക്കാന
പിന്നെക്കാനു തുണാവത്തെപ്പുരുനു
പിന്നെക്കുണ്ണനുലുനെ ബക്കനയും
ദിനമാക്കിയെ നാക്കെ നിത്രപിക്ക.

(സ്വല്പ)

ശ്രദ്ധഃ—

പുളിച്ചിട പാന്പുമല്ലുതനയും കൊന്ന
പുത്രശനെബേംഭ്രമാക്കി ഭർബുവാ!
ക്ഷാളിച്ചിടം താധനമെനോടതുനേരം
മണിയോടിഡാളിക്കമവന്തു
കണ്ണുകൊംക്ക പരാക്രമം മര

(സ്വല്പ)

ഭ്രഹ്മഃ—

ദീമനാക്കര പ്രഥംബനെക്കാണ്ണാൽ
രാഹനെങ്ങുടെ ചിന്തിക്കണം ഭവാൻ
കാഴിനിമാരേ കാമിച്ചിട്ടുനെട
സ്പാമിക്കാപത്തു വന്നഭവിക്കാല്ലാ

(സ്വല്പ)

ശ്രദ്ധഃ—

ശ്രീതവായുള്ള നീായന്തരിയുന്ന?
പോതം നിന്നുടെ കൂറുക്കതിയിങ്ങെന,
പോങ്ങവാൻ ഭയമെങ്കിൽ നീ നിന്നാലും
നാരിമാരെക്കാണ്ട വിരവോട്-
വദവനിനിധ ശ്രദ്ധവച്ചുഡൻ.

(സ്വല്പ)

നടിപ്പോട്ടചന്നായ്ക്കു നാരിജനത്തെ-

പ്രിപ്പിപ്പാനുടത്താനഫോ! ശ്രദ്ധവച്ചുഡൻ
കട്ടേതാൽ മോഹാലവാൻ ഗ്രാവിമാരു—
തട്ടുത്താനുടത്തായ്ക്കു ചൊന്നാൻ മുക്കുഡൻ.

[എക്ക് റാഡിଓ.]

എല്ലൻ: —

നിശ്ചയ ദൂഷ! നിന്നുടെ സാഹസ-
കച്ചമിതെത്തുയുമധ്യമമസാരം;
നിധിപ്പാതികിക്കരന്നുകൊണ്ടു
നിധനമടത്തു കുട്ടത്തു കേണാറ!
തങ്ങളിലാതുടെ ധരണാക്കാണ്ടിലെ
മരണം തവ വലു വരണമിഡാനീം;
തച്ചുടക്കി യടക്കി പിടിച്ചേരുാൽ തവ കര-
തച്ചിത്രു ഭല്ലു ചെയ്തീടുന്നേൻ.

ശ്രദ്ധവ: —

ആണി! നിന്നുടെ കാഡിനിലാശിൽ
തുണ്ണു നാക്കിപ്പുറിക ശം! നീ,
നീതികരന്നുമില്ല തവ മദ്ദുംശ്രതി
കളുവതിനിത്രു ചെയ്തീടുന്ന.
യക്ഷാധിപരഭവനേ പുനരൈര
ലക്ഷ്മി തജണികളും നാജന്നരിക
ലക്ഷ്മാമില്ലാത്തിവരെക്കാണ്ഡായ
സുവരതിസദ്വാഗമമാറുമില്ല.

എല്ലൻ: —

കടിലു! നിന്നുടെ ക്ഷസിത്വാക്കക്ക-
ഉണ്ടിത്രു പ്രാധ്യാനാറുഹമിപ്പുാം?
കൂടിത്തന്താക്കിന യമനുടെ പുരമതി-
ലിനിമേൽ നിന്നുട വാസം ദൂഷ!

ശ്രദ്ധവ: —

പത്രപക്ഷ യെമ! ശിത്രവാംനിന്നുടെ
പട്ടക്കൾ നമ്മുട്ടു ഫലമില്ലെന്നും

എല്ലൻ: —

പടപൊതുതീടുക മാർക്കറതലു—
ബലച്ചുടന്തിനാണാറിയാകും തേ.

ഹത്പാ വേശാഖിപന്നതിമധ്യാക്കിയാം ശ്രദ്ധവചുവാം

എത്പാ തോം ശിരസി ലസിതം തസ്യ ദത്തപ്രാഗ്രജായ
സദ്ഗ്രാതാനാമസുരരിച്ചുണ്ടാ ശ്രാവിക്കാനാം കദംബബേഃ;
സദേശാം ഷണ എഴുമിദേശഭാവാരി നാരായണീയം.

രാപ്പുമുളാട സ്ത്രി:—

[ദേവഗാന്ധാരം ദ്രോഹാശ്വം.]

അനീവാസുദേവ! ജയ ശാർഖ്‌ഗവാനേ!

അനീവാസമണി! മനോഹരാരീഈ! (അനീവാ)

സകലജനസന്നാചശമേത്രതാൻ ഭവാൻ

സജ്ജലപ്രസന്നിലസുക്ഷമാശ്വനേ!

സകലപ്രശ്നാശംഭി! നാംധൃജനതാനന്ദ-

സദാംബദാനപര! മാതകിത്രത്! (അനീവാ)

നാരാധാരാനന്ദ! നാളിനനവദ്വൈനാശന!

നാളീകനാഭ! ജഗത്തിശ! ശ്രേഷ്ഠ!

നാരീജനാദോദകാർഖിക്കാശാവാസ!

നന്ദസുത! ശ്രാവിം! ജയ മുരാരേ! (അനീവാ)

[ധനാശി ദ്രോഹാശ്വം.]

നാരാധാര! ജയ നരകവിനാശന!

നാമ! മരേ! മധുസുദന! ശ്രേഷ്ഠ!

നാരദമുനിവരദിനത്പരാദാശ്വജ!

നരസുരപാലന! ഫ്ലാല! മുരാരേ!

പക്ഷജലാഹന പ്രാപഹിമോഹന!

പ്രദമമനോഹര! പാവനാശത്ര!

സഹടനാശന! സകലസുധാശന!

സതതനിശ്ചവിത മദ്ദഗലകീതേ!

ഇതി പത്രപവയുഭിസ്തുഡമനാനാശഭാവോ

ദിതിജനികരവേവാ ദീനസനാപഹാരി

വിമലജലദപാളീകോമഴിശ്രാമളാദ ശ്രോ

വിതരത്തു വിച്ചലം വോ മദ്ദ ഗലം ശാർഖ്‌ഗയന്പാ.

ക്രും ക്രയാശ്!

**LIST OF MALAYALAM PUBLICATIONS
FOR SALE.**

അനീന്തലം മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലി.

	അ. ച. ക.ര.
No. 1—മരക്കുട്ടിന്റെ	0 7 0
No. 2—സത്യവരാമായണം (കിഴിപ്പാട്ട്)	0 7 0
No. 3—ദേഹാത്മപത്രി (കിഴിപ്പാട്ട്)	0 10 0
No. 4—ചാർത്തിപരിഖണം (കിഴിപ്പാട്ട്)	0 12 0
No. 5—പടപ്പാട്ട് (കിഴിപ്പാട്ട്)	0 14 0
No. 6—ചല്ലാഞ്ചേരിയിക്കം (ഭാഷാചന്ദ്ര)	0 6 0
No. 7—പ്രഹ്ളാദചരിതം (മംസപ്പാട്ട്)	0 5 0
No. 8—ഗിരിജാകല്യാണം (ഗീതപ്രബന്ധം)	1 0 8
No. 9—പ്രവഹാരമാല (സ്വതിത്രം)	3 1 8
No. 10—ത്രൈമാർജാഗവതം ഭാഷാ (മല്ലം) മാംവാള്രം	1 0 8
No. 11—കൃഷ്ണഭില (ഗീതപ്രബന്ധം)	0 4 0
No. 12—വിംഗതി (സവ്യാസ്വാനം)	0 7 0
No. 13—മോക്ഷദായകം (കിഴിപ്പാട്ട്)	0 8 0
No. 14—ത്രൈമാർജാഗവതം ഭാഷാ (മല്ലം) ടാംവാള്രം	1 7 10
No. 15—ഭാഷാരാമാധനചന്ദ്ര (ബാബകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 16—ചാർത്തിപാണിഗ്രഹണം (ആരഘ്യത്തം)	0 4 0
No. 17—പ്രപുണം (ഭാഷ്ട്രാശിതം)	0 7 0
No. 18—ഭിംജ്ഞാപദ്മഹം (മംസപ്പാട്ട്)	0 12 0
No. 19—ഭാഷാരാമാധനചന്ദ്ര (അരങ്ങേശ്വരാകാണ്ഡം, അരംഞ്ഞരകാണ്ഡം, കിഴ്ക്കിണ്ഡാകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 20—ഭാഷാരാമാധനചന്ദ്ര (സമരകാണ്ഡം, യുദ്ധ കാണ്ഡം, ഉഞ്ഞരകാണ്ഡം)	1 7 10
No. 21—വിശ്വലീത (മംസപ്പാട്ട്) (രണ്ണാംപതിപ്പ്)	0 14 0
No. 22—തന്ത്രമസിപ്പിപ്പുംവരും തന്ത്രമസിമഹാവാക്യ ക്രിഡിക്കം	0 4 0
No. 23—ആധാനമവിവേകസഭാ	0 4 0
No. 24—കംഗ്രസ്സുകാര്യം (കനാംഡായം)	0 14 4
No. 25—സൗജ്ഞ്യഭാഷാചന്ദ്രക്കം	0 4 0

ആവശ്യിസ്തതക്കുറന്മാവലി.

	അ. ച. ക.ര.
No. 1—ഒവലുമഞ്ഞൾ	1 7 10
No. 2—ജാതകപദ്ധതി (സപ്രാവൃംഘം)	0 21 0
No. 3—ഭാഷാജാതകപദ്ധതി	1 0 8
No. 4—പ്രശ്നനാഷ	0 5 0
No. 5—ഇളംന്തപദ്ധതി (സപ്രാവൃംഘം)	0 10 0
No. 6—ബാഖയകരം (പുമ്പാഗം)	0 14 0
No. 7—ആര്യുട്ടെയം റിതികാപാദം (സപ്രാവൃംഘം)	0 4 0
No. 8—സസ്വവദ്യേഷികം (രൈല്ലും) (ഭാഷ്യസഹിതം)	2 1 0
No. 9—ജ്ഞാന്യന്നിക (വിജ്ഞവൈല്ലം)	0 14 0
No. 10—തന്ത്രാധികിവർമാരം (രൈല്ലും)	0 10 11
No. 11—പ്രശ്നനസാരം	0 14 0
No. 12—കൈചടലിയം (രോഷാപ്രാവൃംഘനസഹിതം) മ.ാവാല്ലും	1 0 8
No. 13—ബാഖയകരം (മദ്രമകാഗം)	2 1 0
No. 14—നാരായണീയം (സപ്രാവൃംഘം പ്രമാണഃഗം)	4 2 0
No. 15—ബാഖയകരം (അന്തിമഭാഗം)	0 10 0
No. 16—സഹ്യാദ്ധനാരം ഭാഷ	0 4 0
No. 17—നാരായണീയം (സപ്രാവൃംഘം പ്രിതീയഃഗം)	3 1 8
No. 18—കേരളചാരിതം	0 4 0
No. 19—രധാഗാരാത്രം	1 0 0

ശ്രീചീതിത്രോദ്ധമജ്ഞൾ ഭാഷാഗ്രന്ഥമാവലി.

	അ. ച. ക.ര.
No. 1—കണ്ണട്ടുഭാഗവതം (മ.ാഭാഗം)	1 0 8
No. 2—ഒസങ്കീയ	0 4 0

IN THE PRESS

- എ. പലവക റററേന്റോക്സിപ്പിം
- ര. രാമചരിതം
- നു. കെട്ടടവിയം (ര.-ഒ വാല്യം) ഭാഷാവ്യാവ്യാന
സഹിതം
- ര'. ദേവീമാധാത്മ്യം
- ഒ. ഭഗവദ്ഗീത
- നൂ. ഭരതവാക്യം
- ഒ'. നാരായണിയം ലക്ഷ്മീവിലാസവ്യാവ്യാന
സഹിതം (ര.-ഒ ഓഗം.)

UNDERTAKEN FOR PUBLICATION

- എ. പ്രധാനപ്പരിതം കിളിപ്പാട്ട്
- ര. പാലാഴിമമനം
- നു. പരമാത്മസാരം
- ര'. ഭാരതമാല
- ഒ'. കണ്ണറാഗവതം (ര.-ഒ ഓഗം.)
- നൂ. താതുസരൂപ്യം (ഭാഷംവ്യാവ്യാനസഹിതം.)
- ഒ. സൈഫാൻസ്മാർ